

ΒΥΡΣΟΔΕΨΕΙΟ

Στις 23/1/1988 επισκέφθηκε την Κόνιτσα ο αναπληρωτής υπουργός Βιομηχανίας κ. Παπαναγιώτου. Η επίσκεψη αυτή είχε ιδιαίτερη βαρύτητα για την πόλη και την επαρχία, γιατί αφορούσε στο μεγάλο θέμα που για χρόνια τώρα μας απασχολεί το ΒΥΡΣΟΔΕΨΕΙΟ. Επαναλαμβάνουμε ότι η προσπάθεια απομάκρυνσης του βυρσοδεψείου κράτησε την Κόνιτσα σε αναστάτωση για επτά ολόκληρα χρόνια περίπου και ασφαλώς απορρόφησε πολλές από τις δημιουργικές δυνάμεις της.

Το όλο θέμα είχε πάρει κατ' αρχήν έναν καλό δρόμο με την επίσκεψη του υπουργού των Εξωτερικών κ. Παπούλια. Η επίσκεψη του κ. Παπαναγιώτου, που συνοδευόταν από υπηρεσιακούς και άλλους παράγοντες, την αισιοδοξία που επικρατούσε τη μετέτρεψε σε βεβαιότητα.

Η σύσκεψη πραγματοποιήθηκε στην αίθουσα συνεδριάσεων του δημαρχείου και εκτός του δημάρχου, του δημοτικού συμβουλίου και του νομαρχιακού συμβούλου, παραβρέθηκαν εκπρόσωποι συλλόγων και φορέων και πολύς κόσμος.

Εκτός από μετρημένες φωνές, τις οποίες, στο βαθμό που κινούνταν από πραγματική ανάγκη εξεύρεσης εργασίας και ην ειλικρινή, έστω και λαθεμένη, εκτίμηση για την ανάπτυξη της περιοχής, δεν είναι δυνατόν παρά να τις αντιμετωπίσει κανείς με κατανόηση και σεβασμό, η θέση που κυριάρχησε ήταν: **ΟΧΙ ΣΤΟ ΒΥΡΣΟΔΕΨΕΙΟ — ΝΑΙ ΣΤΗΝ ΑΝΑΠΤΥΞΗ.**

Οι Κονιτσιώτες έκαναν σαφές στον Υπουργό ότι δεν ήταν διατεθειμένοι να υποχωρήσουν σ' ένα ζήτημα τόσο σοβαρό για την επιβίωσή τους και να δεχθούν τον οποιοδήποτε συμβιβασμό.

Ο υπουργός πήρε το μήνυμα και ανακοίνωσε αμέσως την απόφασή του: Το βυρσοδεψείο δεν μπορεί να λειτουργήσει στην Κόνιτσα. Το θέμα της μεταφοράς πρέπει να απασχολήσει την Τοπική Ένωση Δήμων και Κοινοτήτων - για πιθανή υπόδειξη κατάλληλου χώρου μεταφοράς του - και οπωσδήποτε τους υπηρεσιακούς παράγοντες, οι οποίοι σε συνεργασία με τους επιχειρηματίες πρέπει να δώσουν άμεση απάντηση. «Κατανοώ», είπε ο υπουργός, «τη θέση των επιχειρηματιών, οι οποίοι επένδυσαν κόπο και χρήμα και ασφαλώς κάνουν τη δουλειά τους. Όμως έχουν και αυτοί ένα μεγάλο μέρος της ευθύνης, γιατί επεδίωξαν να επιβληθούν δια της δικαστικής οδού, αγνοώντας ότι για να πάει μια επιχείρηση μπροστά πρέπει να είναι αποδεκτή από το χώρο που τη φιλοξενεί».

Η απόφαση έγινε δεκτή με ζωηρά χειροκροτήματα και αμέσως έγινε διάλογος γύρω από άλλες μορφές ανάπτυξης και τη δυνατότητα αξιοποίησης των εγκαταστάσεων του βυρσοδεψείου. Ανάμεσα σ' άλλα προτάθηκε η χρησιμοποίησή του για τη στέγαση παραρτήματος του εργοστασίου ξυλείας. Για κάθε πρόταση ανάπτυξης (Τουριστική, λουτρά Καβασίων - Αμαράντου, ιχθυοκαλλιέργεια κλπ.) ο υπουργός ζήτησε τεκμηριωμένες απόψεις και υποσχέθηκε κάθε δυνατή βοήθεια.

Βεβαίως η απόφαση, για μια ακόμη φορά, δικαίωσε τους αγώνες των Κονιτσιωτών, πλην όμως, μέχρις ότου υλοποιηθεί, χρειάζεται επαγρύπνηση και το κυριότερο συντονισμένη προσπάθεια να μη μείνει κενός λόγος.

Θέλουμε να ελπίζουμε ότι ο εφιάλτης του βυρσοδεψείου ανήκει πια οριστικά στο παρελθόν.

Η ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΤΟΥ ΚΕΝΤΡΟΥ ΥΓΕΙΑΣ

Ένα από τα σοβαρά προβλήματα που απασχολεί τους Κονιτσιώτες και όλη την Επαρχία είναι η ιατροφαρμακευτική περίθαλψη. Είναι γεγονός πως οι αγροτικοί γιατροί και το προσωπικό του Νοσοκομείου Κόνιτσας πρόσφεραν μέχρι τώρα πολλά. Οι ανάγκες όμως και οι απαιτήσεις για καλύτερη περίθαλψη καθημερινά πολλαπλασιάζονται. Αυτό που μέχρι χθές θεωρούνταν ανεκτό σήμερα κρίνεται απαράδεκτο.

Πολλές ελπίδες στήριξε ο κόσμος στη λειτουργία του Κέντρου Υγείας (Κ.Υ.). Ενώ όμως στις άλλες περιοχές, όπου δεν υπήρχε σχεδόν καμιά υποδομή, λειτουργούν Κ.Υ. από καιρό στην Κόνιτσα τα πράγματα εξελίσσονται με βήματα χελώνας. Υπήρχε βέβαια το πρόβλημα της εμπλοκής με τον Ερυθρό Σταυρό. Το θέμα όμως λύθηκε και έγιναν οι πρώτες τέσσερις προσλήψεις γιατρών· προσλήψεις που δεν έλυσαν το θέμα της περίθαλψης, αφού παράλληλα δεν εξασφαλίστηκαν οι κατάλληλοι χώροι και ο απαραίτητος μηχανολογικός εξοπλισμός.

Έτσι υπάρχει γυναικολόγος, αλλά δεν μπορεί να εξετάσει τις γυναίκες, υπάρχει μικροβιολόγος, αλλά δεν υπάρχει μικροβιολογικό εργαστήριο.

Ίσως να μη φταίει μόνον η έλλειψη εργαστηρίων. Ο κόσμος ισχυρίζεται πως παλιότερα οι γιατροί, λιγότεροι ασφαλώς και με μέσα ατελέστερα, έκαναν πολύ περισσότερα. Σήμερα, λένε, αυτοί που τρέχουν να καταλάβουν τις θέσεις στα Κ.Υ. δεν είναι οι νέοι, αλλά κάποιοι ηλικιωμένοι, που το κύριο μέλημά τους είναι πώς, παράλληλα με τις καλές και άκοπες αποδοχές, θα εξασφαλίσουν υψηλές συντάξεις. Άδικο έχουν; Σίγουρα δεν είναι σωστό να ρίχνουμε ό-

λα τα βάρη στους γιατρούς. Είναι απαραίτητο να εξασφαλισθούν και σ' αυτούς ανθρώπινες συνθήκες δουλειάς.

Όλοι — δήμος, σύλλογοι φορείς — πρέπει να συντονίσουμε τις προσπάθειές μας ώστε πολύ σύντομα η πόλη μας να αποκτήσει ένα ολοκληρωμένο κέντρο Υγείας. Προς αυτή την κατεύθυνση η πρόσφατη επίσκεψη του υπουργού Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων κ. Φλώρου αφήνει μεγάλα περιθώρια αισιοδοξίας.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΠΙΣΚΕΨΗ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΟΥ ΥΓΕΙΑΣ, ΠΡΟΝΟΙΑΣ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ Κ. ΦΛΩΡΟΥ

Το Σάββατο 13-2-1988, επισκέφθηκε την πόλη μας ο υπουργός Υγείας Πρόνοιας και Κ.Α. κ. Φλώρος. Στο χώρο του νοσοκομείου τον υποδέχτηκαν ο δήμαρχος δημοτικοί σύμβουλοι, ο νομαρχιακός σύμβουλος, το προσωπικό του νοσοκομείου, εκπρόσωποι συλλόγων και φορέων και άλλοι συμπολίτες.

Τον Υπουργό προσφώνησε ο διευθυντής του νοσοκομείου κ. Βανδέρας, ο οποίος ύστερα από σύντομη ιστορική αναδρομή και αναφορά στην προσωπική του συμβολή αναφέρθηκε στη σημερινή κατάσταση και ζήτησε να επισπευσθούν οι διαδικασίες ολοκλήρωσης των εργασιών. «Η εξέλιξη και η τύχη του νοσοκομείου», είπε ο κ. Βανδέρας, «αφορά όλους, όλη την επαρχία. Να μη μείνουμε στον προγραμματισμό. Δέσετε κ. Υπουργέ, την καλή σας φήμη, το καλό σας όνομα, με το μέλλον αυτού του τόπου». Τέλος παρέδωσε σχετικό υπόμνημα.

Ο δήμαρχος κ. Γουσγούνης ζήτησε: Μαζί με το Κ.Υ. να παραμείνουν και τα 30 κρεβάτια του νοσοκομείου. Τους χειμερινούς μήνες να υπάρχει διαθέσιμο έ-

να ελικόπτερο για μεταφορά ασθενών από απρόσιτες περιοχές. Να διατεθεί αυτοκίνητο με διπλό διαφορικό. Να εξασφαλιστεί γιατρός για τους ασφαλισμένους του ΙΚΑ.

Ο νομ. σύμβουλος κ. Χατζηεφραιμίδης ζήτησε έγκαιρη πλήρωση των κενών θέσεων στα 7 αγροτικά ιατρεία της επαρχίας, γρήγορο προχώρημα του Κ.Υ. και μεταφορά του αγροτικού ιατρείου Κόνιτσας στο νοσοκομείο.

Ο εκπρόσωπος του σωματίου οικοδόμων κ. Ν. Κυρτσόγλου ζήτησε να δεσμευθεί ο υπουργός ότι θα γίνουν όσα προγραμματίζονται.

Η εκπρόσωπος του συλ. γυναικών κ. Άννα Θεοδώρου - Στράτου, οδοντίατρος, επεσήμανε τη χαμηλή στάθμη της παρεχόμενης περίθαλψης και είπε χαρακτηριστικά: «Έχουμε γυναικολόγο, αλλά δεν μπορεί να κάνει την παραμικρή εξέταση, αφού δεν υπάρχει ο στοιχειώδης μηχανολογικός εξοπλισμός (προβολέας κ.λ.π.). Παιδίατρος ουσιαστικά δεν υπάρχει».

Για ενημέρωση των αναγνωστών μας σημειώνουμε ότι από τις τέσσερις προσλήψεις γιατρών στα πλαίσια του Ε.Σ.Υ οι δυο καλύπτουν θέσεις του νοσοκομείου και οι δυο (παθολογίας, μικροβιολογίας) του κέντρου Υγείας.

Ο κ. Φλώρος, αφού ευχαρίστησε για τα καλά λόγια και τις επισημάνσεις που ακούστηκαν, τόνισε το ενδιαφέρον της κυβέρνησης για τη σωστή οργάνωση των υπηρεσιών υγείας «Ρίξαμε το βάρος», είπε, «στην πρωτοβάθμια περίθαλψη, κυρίως στην παραγκωνισμένη επαρχία. Αυτό υπηρετούν τα Κ. Υγείας. Ήδη λειτουργούν περί τα 120. Όπου λειτουργούν Κ.Υ η πρωτοβάθμια περίθαλψη είναι πολύ καλή, αλλά είναι πολύ νωρίς, για να ζητάμε το άριστο. Όλα όσα γίνονται είναι κατακτήσεις λαϊκές. Το ποτάμι, σίγουρα, δε γυρίζει πίσω... Υπάρχουν αδυναμίες. Ο νόμος που ψη-

φίστηκε τελευταία, με σοβαρά κίνητρα για τους γιατρούς, πιστεύουμε ότι θα λύσει το πρόβλημα της στελέχωσης. Ήδη η πλήρωση της θέσης οδοντίατρου βρίσκεται στο Συμβούλιο Κρίσης και πολύ σύντομα (ένας μήνας) θα είναι εδώ ο μηχανολογικός εξοπλισμός του ακτινολογικού και του οδοντιατρικού τμήματος.

Για τις εργασίες, οι οποίες πρέπει να γίνουν, ο κ. Νομάρχης, που πήρε το λόγο, είπε ότι έχουν ολοκληρωθεί οι μελέτες και έχει εξασφαλισθεί πίστωση. Θα αρχίσουν σύντομα. Άμεση θα είναι η διαμόρφωση του μικροβιολογικού εργαστηρίου.

Σχετικά με το θέμα των αγροτικών ιατρείων, περίθαλψης των ασφαλισμένων του ΙΚΑ κλπ. ο κ. Φλώρος είπε: Η συγχώνευση των αγροτικών ιατρείων και η λειτουργία τους ως ενιαίων περιφερειακών Μονάδων ενταγμένων στο ΕΣΥ, ελπίζουμε να είναι μια καλή λύση. Για το δεύτερο, εφόσον λειτουργήσει το Κέντρο Υγείας, θα παρέχεται περίθαλψη σε όλους, ανεξάρτητα από το Ταμείο Ασφάλισης.

Στη συνέχεια ο κ. Υπουργός συζήτησε με το προσωπικό διάφορα προβλήματα. Επισκέφθηκε ακόμη το Κέντρο Παιδικής Μερίμνης. Ικανοποιημένος από όσα είδε και άκουσε, υποσχέθηκε να κάνει ό,τι μπορεί για την επίλυση προβλημάτων στελέχωσης κυρίως.

Σ.Ε.

Το Νοσοκομείο.

Ξημερώνοντας του Αη - Βασιλείου η μάνα μου έβαζε πάλι ένα μεγάλο κούτσουρο για να πυρωθεί η αρκούδα όπως έλεγε. Το ίδιο αυτό έθιμο τόχουν και στο Άργος Ορεστικό. Χρούπιστα της Δυτ. Μακεδονίας, αλλά το κούτσουρο για να πυρωθεί η αρκούδα το βάζουν τα Χριστούγεννα και όχι την Πρωτοχρονιά. Κατόπι η μητέρα έφερνε τέσσερα σπυριά σιτάρι που τάπαιρνε από το παχνί των ζώων από ένα για κάθε μέλος της οικογένειας. Τραβούσαμε τότε τη στάχτη και τ' αναμένα κάρβουνα, τη θράκα κι έμενε καθαρό ένα μικρό μέρος από τη ζεστή πλάκα της βάτρας στρογγυλό σαν αλωνάκι. Εκεί ρίχναμε ένας - ένας το σπυρί του και παρακολουθούσαμε τι θα γίνει.

Αν το σπυρί πουρτσούσε και πεταζόταν προς την ανατολή, αυτός που τόριχνε θα περνούσε καλόν και ευτυχισμένο χρόνο. Αν πεταζόταν προς βορά και νότο θα περνούσε μέτρια και αν προς τη δύση θάχε να περάσει κακή Χρονιά. Και αν δεν πουρτσούσε καθόλου και καιγόταν αθόρυβα ή θα περνούσε πολύ κακή χρονιά ή θα πέθαινε. Τα σπυριά αυτά προσπαθούσαν κατόπι να τα βρούν και μαζί μ' ένα κομματάκι από την πίτα που τους επέστρεφε ο τσομπάνος, την άλλη μέρα, την Πρωτοχρονιά δηλαδή μετά την εκκλησία τα ρίχνανε σ' ένα ρέμμα να τα πάρει το νερό.

Το πρωί μόλις ξημέρωνε πηγαίναμε όλοι από μια πίτα κι από μια κόφα κρασί στον τσομπάνο και στο γελαδάρη του χωριού που βοσκούσαν τα γιδοπρόβατα και τα γελάδια μας.

Μας επέστρεφαν όμως απ' ένα φελί απ' αυτές για να μη γυρίσωμε μεαδεισώ το ταψί στο σπίτι. Στη Θεσσαλία αντί για πίττες πρόσφερναν κουλούρες, κα-

θώς και στη Χαλάστρα της Θεσσαλονίκης και αλλού. Ο πρώτος άνθρωπος που θα συναντούσαμε και θα πρωτοβλέπαμε το πρωί της Πρωτοχρονιάς, αν ήταν καλός και τυχερός θα περνούσαμε καλή Χρονιά, αν όχι θα περνούσαμε άσχημα τον καινούργιο χρόνο. Κοιτούσαμε επίσης ποιος θα μας πρωτοέρθει στο σπίτι κι αν είχε καλό ποδαρικό. Γι' αυτό το λόγο δεν κάνανε επίσκεψη σε άλλο σπίτι αν δεν ήταν βέβαιοι πως πρωτομπήκε άλλος και τους έκανε ποδαρικό. Το έθιμο αυτό το κρατάνε και σήμερα και στην Κόνιτσα και στα χωριά και φωνάζουν συνήθως τίποτε παιδάκια που τα έχουν δοκιμασμένα για να τους κάνουν καλό ποδαρικό. Την ημέρα της Πρωτοχρονιάς πάλι απόφευγαν τες φιλονικίες και τους τσακωμούς για να μη τσακώνονται όλο το χρόνο. Το μεσημέρι, όπως συνηθίζεται παντού έκοβαν τη βασιλόπιτα και σε όποιον τύχαινε ο παράς το τυχερό νόμισμα, σηκωνόταν όρθιος και πηδούσε τρεις φορές στον αέρα, ενώ όλοι μαζί έλεγαν: «Και του χρόνου και του χρόνου, και του χρόνου».

Από τη βασιλόπιτα έκοβαν μοιράδι για όλα τα άτομα της οικογένειας, καθώς και ένα για το σπίτι κι ένα για τα ζώα.

Για να μη τα λησμονήσωμε όμως ας αναφέρωμε και τα ακόλουθα έθιμα σχετικά με τη Βασιλόπιτα. Απ' αυτή δεν έδιναν καθόλου κομμάτι σε ξένον έξω από το σπίτι και αν έδιναν έπρεπε να φαγωθεί αμέσως και μέσα στο σπίτι για να μη φύγει έξω η τύχη τους. Στα δε χωριά της Λάκκας Αώου: Παλιοσέλι, Πάδες, Άρματα και Διστρατο έβαζαν μέσα στη βασιλόπιτα διάφορα σημάδια: ένα στεφανάκι από άχυρο για το αλώνι,

ένα κομματάκι κλήμα για τα αμπέλια και τα λοιπά και κοιτούσαν να ιδούν σε ποιον θα λάχει το καθένα και αν θα ήταν τυχερός για την αντίστοιχη σοδειά του χρόνου. Αυτά όλα, μαζί με τα σπυριά του σιταριού που είχαν ρίξει από βραδύς για μαντικούς σκοπούς στη βάτρα, τα κρατούσαν και τα έριχναν την ημέρα των Θεοφανείων στο νερό στο ρέμμα.

Ας γυρίσωμε όμως και λίγο στη νύχτα της Πρωτοχρονιάς. Ξημερώνοντας του Αγίου Βασιλείου έκλεβαν ένα σταβαρο - σανίδα από ξένον φράχτη και το έφερναν στο σπίτι τους. Στην Κόνιτσα πάλι, μόλις περνούσαν τα μεσάνυχτα (όπως μου έλεγε ο Κώστας Τζιάλας) άδειαζαν όλα τα δοχεία που είχαν νερό και τα ξαναγέμιζαν με καινούργιο από τη βρύση και έπιναν. Έξω στα χωριά, όπως θα ιδούμε αυτό γινόταν των Θεοφανείων. Στα βλαχοχώρια πάλι, δεν έπαιρναν νερό με μαύρο κακάβι τες ημέρες των Χριστουγέννων και της Πρωτοχρονιάς.

Κι' ερχόμαστε τώρα στο αμίλητο νερό. Στην Πυρσόγιαννη σηκωνόταν νυχτοχάραγα, έριχναν μέσα σ' ένα γκιούμι τον παρά που θα έβαζαν μέσα στη βασιλόπιτα και έτρεχαν να κλέψουν το νερό από τη βρύση, να πρωτοπάρουν δηλαδή πριν τους προλάβει άλλος. Έπαιρναν και λίγο πράσινο χορτάρι και τό φερναν στο σπίτι. Αν απαντούσαν κανέναν στο δρόμο δεν του μιλούσαν. Αμίλητο νερό παίρνανε επίσης στο Καπανδρίτι και άλλα χωριά της Αττικής, στο Ξυλοπάροικο Τρικκάλων, στο Πωγώνι, στη Μυτιλήνη, στες Φώκες της Σμύρνης, στα χωριά του μακρινού Πόντου και σε άλλα μέρη της Ελλάδας.

Όποιες ήξεραν να κάνουν μάγια, πήγαιναν ξημερώνοντας την Πρωτοχρονιά κι έβαζαν ζαχαράτα, λουκούμια κι άλλα φαγουλάτα γύρω από τη βρύση

για να ξεγελαστεί και να φάει κανείς για να πάρει την ξένη αρρώστια. Φυλαγόταν όμως πολύ και ορμήνευαν και τα παιδιά να μην τα πάρουν για να μην αρρωστήσουν.

Των Φώτων

Του Σταυρού, την Παραμονή δηλαδή των Φώτων, μόδινε η μανατρανή μου το μπρίκι με κάμποσο νερό και ένα δεματάκι άχυρο και μ' έστελνε στην εκκλησία όπου γινόταν ο πρώτος αγιασμός. Σαν τελείωνε η ακολουθία έπαιρνα το αγιασμένο νερό έβρεχα και το άχυρο και περπατούσα και ράντιζα μ' αυτό όλα τα χωράφια μας κι έδενα κι' από λίγα κλωνιά απ' αυτό το βριζάχυρο στα δέντρα και στα κληματά μας για να γίνουν καρπερά.

Η μητέρα μου είχε άλλες δουλειές. Έπλενε τα εικονίσματα και όλα τα σκεύη του σπιτιού για να τα ραντίσει με αγιασμό ο παπάς που θα περνούσε αργότερα. Το πλύσιμο των εικόνων συνηθίζεται σε πάρα πολλά μέρη της Ελλάδος και σε όλη νομίζω την Ορθοδοξία.

Άμα βαφτίζονται τα νερά του Σταυρού και τα φώτα με ξέρα και παγωνιά, έλεγαν οι παλιοί, θάχωμε πολλά γεννήματα, σιτηρά δηλαδή. Πάλι για τα νερά μου έλεγε η γριά Γιώργαινα του Λιώγκα από την Κόνιτσα, άμα αγιασθούν με ξηρασία θάχωμε γειά και κλωσύνη όλη τη χρονιά κι άμα αγιαστούν με νοτιά, θάχωμε αρρώστιες και ζαμπούνιες.

«Τα δαιμονικά, μούλεγε η γιαγιά μου, φεύγουν με τον πρώτο αγιασμό που κάμν' ο Παπάς σήμερα το πρωί (του Σταυρού), αλλά απόψε τα μεσάνυχτα, σαν λαλήσουν οι πετεινοί καϊπιώνονται ντίπου - για ντίπου οπκάτ' από τη γη».

Του Σταυρού στες πέντε του Γεννά-
ρη έφτιαναν γκουγκούσια (κουλουρά-
κια) και τάχαφταν επίτηδες δήθεν με
βουλιμία. «Πίγκωναν» όπως έλεγαν το
στόμα τους, για να είναι χορταμένοι ό-
λον το χρόνο και να προκόβουν τα σιτη-
ρά τους.

Το βράδι έφτιαναν ξανά λαγκίτες
σαρακοστιανές όμοιες μ' εκείνες της
παραμονής των Χριστουγέννων και ίδια
κι' απaráλλαχτα όπως τες παραμονές
των Χριστουγέννων και της Πρωτοχρο-
νιάς που λησμόνησα να σας το πω, ση-
κώναμε τον τράπεζο (σουφρά) γεμάτον
απ' όλα τα καλά και ξαναλέγαμε το:
«άξιον κι' αξιωμένον» τρεις φορές.

Στα Βλαχοχώρια του Αώου, όταν
περνούσε ο παπάς με τον αγιασμό τον έ-
βαζαν και ράντιζε και όλα τα σπορικά
που θα έσπερναν για να μην κόβει με-
θαύριο τα σπαρτά τους το σκουλήκι.

Την ημέρα των Φώτων ανάβαμε
και πάλι φωτιές έξω στα χορτοστάσια
και χόρευαν τριγύρω ο κόσμος. Ανάμε-
σα στα άλλα τραγούδια έλεγαν και το
ακόλουθο.

«Σήμερα είν' Α - Φώτας και φωτι-
σμός κι αύριγιο είν' Α - Γιάννης και
Πρόδρομος, που βαφτίζεται του Θεού
παιδί.

Κάθεται η Μαρούλα στον κήπο της
και κεντάει μαντήλι μεταξωτό και φο-
ράει φλοκάτα γαϊτανωτή».

Το νερό από τα Φώτα το χύναμε έ-
ξω το βράδι σαν πλαγιάζαμε· αδειάζαμε
όλα τα δοχεία. Ήταν αγίασμα και δεν
έπρεπε να μείνει. Το πρωϊ του Α -
Γιαννιού τα ξαναγεμίζαμε. Και στην Αι-
τωλία τηρούσαν επίσης το ίδιο έθιμο ξη-
μερώνοντας του Άη - Γιαννιού.

Στα χωριά: Παλιοσέλι, Γκριζμπάνι
ή Ελεύθερο, Πεκλάρι τώρα Πηγή, Κορ-
τίνιστα τώρα Νικάνωρας και άλλα, την
ημέρα των Θεοφανείων έφτιαναν μια με-
γάλη πίτα και την πήγαιναν στην εκ-
κλησία. Όταν τελείωνε ο παπάς τον α-

γιασμό την έκοβε σε μικρά κομματάκια
κι έκρυβε σ' ένα απ' αυτά έναν μικρό
χρυσό σταυρό της εκκλησίας. Τα ανα-
κάτευε και κατόπι μοίραζε από ένα
κομμάτι σε όλους τους αρχηγούς οικο-
γενειών του χωριού. Σε όποιου το κομ-
ματάκι τύχαινε να βρεθεί ο σταυρός,
του ευχόταν όλοι καλή και τυχερή χρο-
νιά και έβγαζε αυτός πρώτος και κερ-
νούσε με χρήματα το σταυρό που τον
τοποθετούσαν στο δίσκο της εκκλησίας
και ταυτόχρονα τον ασπαζόταν.

Κατόπιν περνούσαν ένας - ένας ό-
λοι οι χωριανοί και ασπαζόταν το σταυ-
ρό και έριχναν κι αυτοί το κατά δύναμη
ή προαίρεση στο δίσκο για την ενίσχυση
της εκκλησίας καθώς και του Σχολείου
στα παλαιότερα χρόνια.

Ύστερα έβγαζαν στη δημοπρασία
και τα εικονίσματα και όποιοι τά παιρ-
ναν τα κρατούσαν οι ίδιοι στη λιτανεία
που επακολουθούσε. Κατόπι τα τοποθε-
τούσαν πάλι στην εκκλησία και πλήρω-
ναν στον ταμιά το ποσό που είχαν προ-
σφέρει κατά τη διάρκεια της δημοπρα-
σίας.

Αυτός που είχε πετύχει το χρυσό
σταυρό ονομαζόταν «Νουνός» και τον
έπαιρνε στο σπίτι του και τον κρατούσε
ως το χρόνο. Πήγαιναν και οι χωριανοί
στο σπίτι του και του ευχόταν την «Κα-
λή Χρονιά» και τους κερνούσε και τους
φίλευε. Τον άλλο χρόνο έφτιανε αυτός
την πίτα και την πήγαινε στην εκκλη-
σία όπου έβαζαν και το σταυρό για να
τον βρεί άλλος τυχερός, ή και ο ίδιος
καμιά φορά.

Τη δημοπρασία των εικόνων (όχι
το έθιμο του σταυρού) τη συνήθιζαν και
στην Κάτω - Κόνιτσα μέχρι και πρόπερ-
σι ακόμη. Την απαντούμε δε και στα
χωριά της Κοζάνης και των Γρεβενών
στο Ξυνό Νερό της Φλώρινας, στην Α-
νατολική Θράκη, στην περιοχή Σερρών
και σε άλλα μέρη της πατρίδας μας.

Ε.Π.Ο.Ν. 45 χρόνια από την ίδρυσή της
23/2/43 - 23/2/88

Αναμνήσεις από τη θεατρική δράση της ΕΠΟΝ

Στο χωριό μου- Καστάνιανη Κόνιτσας - που ήταν ένα από τα πιά ζωντανά χωριά στην Ελεύθερη Ελλάδα, είχε δημιουργηθεί οργάνωση της ΕΠΟΝ, η οποία μεταξύ των άλλων δραστηριοτήτων είχε φτιάξει και θεατρικό τμήμα που αποτελούνταν από τους παρακάτω:

Αναγνωστόπουλο Αλέξ. Γκόσιο Κων. Γκόσιο Χριστοφ. Δάρλα Γεωργ. Καλογήρου Χαρίλ. Καραλή Γεώργ. Κοντοδήμο Δημ., Παπαδήμα Αλέκο, Παπαδήμα Βασ. Παπαχρήστου Γιαν., Τζήμα Βασ. Χατζή Ρίζο.

Εμείς, αυτοδίδακτοι ηθοποιοί, δίναμε διάφορες παραστάσεις με πατριωτικό περιεχόμενο.

Ήμασταν όλοι αγόρια και τους γυναικείους ρόλους τους παίζαμε εμείς οι ίδιοι· τα κορίτσια δεν ξανοίγονταν ακόμα λόγω των παλιών ηθών.

Θυμάμαι κάποτε, που παίζαμε το έργο «Μάρτυρες και εκδικηταί». Είχε τόσο μεγάλη επιτυχία, που το ξαναπαίξαμε και στ' άλλα κοντινά χωριά, καθώς και στο Επταχώρι όπου μας έστειλε ο Γιωργούλας.

Πήγαμε σ' αυτό το μεγάλο χωριό, αλλά στην αρχή μας φάνηκε πως μας έβλεπαν με δυσπιστία. Όσο να 'ναι, με το φτωχικό μας ντύσιμο και τα σαντάλια που φορούσαμε, τι εντύπωση να κάναμε για θεατρίνοι.

Παρόλ' αυτά παίζαμε στο σχολείο του χωριού και μας καταχειροκροτούσαν. Μετά την παράσταση μας φίλεψαν θρεψίνη και άλλα φαγώσιμα.

Ξαναπαίξαμε άλλες δύο φορές; και ύστερα μας έστειλαν για τον Πεντάλοφο, όπου ήταν η έδρα της 9ης Μεραρχίας του Ε.Λ.Α.Σ. Ευχαριστημένες οι εα-

μικές αρχές, μας υποσχέθηκαν πως εκεί θα μας έδωσαν και από ένα ζευγάρι παπούτσια (άρβυλα).

Όταν φτάσαμε στο χωριό, είδαμε μια ταμπέλα, που έγραφε ότι θα παιχθεί το έργο «Μάρτυρες κι εκδικηταί». Καμάρι εμείς, που θα παίζαμε σε τόσο πολύ κόσμο, άσε που ο νούς μας γυρόφερνε όλο στα πολυπόθητα άρβυλα που θα παίρναμε.

Μόλις τακτοποιηθήκαμε, από τον υπεύθυνο της Ε.Π.Ο.Ν. του χωριού, σε σπίτια, μάθαμε ότι πιά κάτω, στο χωριό Βυθό επαγγελματίες θεατρίνοι έπαιζαν το ίδιο έργο.

Τότε τα χρειαστήκαμε. Ε, είπαμε, άμα παίζουν αυτοί, πού να βγούμε εμείς μπροστά τους, πάνε τ' άρβυλα τα χάσαμε.

Μας έτρωγε η περιέργεια να δούμε τι παίξιμο έκαναν οι άλλοι. Παίρνουμε, λοιπόν, την κατηφόρα και σε λίγα λεπτά βρεθήκαμε μερικοί από μας στο σχολείο του Βυθού, όπου δινόταν η παράσταση.

Τρυπώσαμε ανάμεσα στον κόσμο και παρακολουθήσαμε με προσοχή το έργο. Διαπιστώσαμε αμέσως απ' την αρχή, ότι το έργο παρά τον τίτλο του, που ήταν όμοιος με τον τίτλο του δικού μας, είχε διασκευαστεί για την εποχή της Κατοχής και δεν αναφέρονταν στο 1821, όπως νομίζαμε. Έφυγε ένα βάρος από την καρδιά μας. Γυρίσαμε χαρούμενοι στους δικούς μας και τους εκθέσαμε, το και το, τα πράγματα.

Κονιτσιώτικο καρναβάλι 1988.

Πανάρχαιο ειδωλολατρικό έθιμο τ' αποκριατικό καρναβάλι, το ανέχτηκε η χριστιανική θρησκεία, όπως και τόσα άλλα έθιμα και συνεχίζει να υπάρχει, εμπλουτισμένο με καινούργια ευρήματα, σε κάθε εποχή...

Και στην Κόνιτσα τ' αποκριατικά έθιμα συνεχίζονται με το πατροπαράδοτο καρναβάλι, που κάθε χρόνο παρουσιάζει και κάτι καινούργιο.

Φέτος ο «Σύλλογος αναβίωσης παλιών εθίμων» άρχισε μετά τα Χριστούγεννα τις προετιμασίες. Τα μέλη του δούλεψαν φιλότιμα και εντατικά όλο αυτό το διάστημα, να παρουσιάσουν ένα αξιόλογο θέαμα. Έτσι το πρωί του Σαββάτου, άρχισε από την πέτρινη γέφυρα το καρναβάλι, με την αιχμαλωσία της αρκούδας από το δάσος και την πορεία των καρναβαλιστών απ' το ποτάμι, με τη συνοδεία λαϊκών οργάνων. Μπροστά τα νιόγαμπρα, παραπίσω το «ψίκι» με μαϊμούδες και αρκούδες, πέρασαν από τα μαγαζιά, όπου η νύφη πήρε αρκετά φιλοδωρήματα και το μεσημέρι έκαναν το καθιερωμένο γλέντι στο εστιατόριο του Θ. Παπακώστα.

Την Κυριακή στις 3.30 ξεκίνησε η πομπή του καρναβαλιού με τ' άρματα από το σπίτι του Τάκη Ράγγα και διασχίζοντας τον κεντρικό δρόμο έφτασε

στην πλατεία, όπου περίμενε - παρά το τσουχτερό κρύο - πολύς κόσμος.

Αργά αργά κατέβαιναν τ' άρματα προς τα σκαλιά της πλατείας.

Μικροί μαγάλοι παίρνουν θέση ν' απολαύσουν το θέαμα. Προπομποί οι γορίλλες και τα διαβολάκια, που προσπαθούν ν' ανοίξουν δρόμο στο συνωθούμενο πλήθος, ακολουθεί μια ομάδα από «καμπαλέρους» με τα μεξικάνικα καπέλα τους και τα λαλούμενα, που παίζουν δημοτικούς σκοπούς.

Ύστερα εμφανίζεται το κάτασπρο περιστέρι της Ειρήνης, που ανοιγοκλείνει ρυθμικά τις φτερούγες του, καθώς το σέρνει ένας άγγελος.

Ένας δεινόσαυρος βαδίζει καμαρωτά, κουνώντας την ουρά του κι ανοιγοκλείνοντας το στόμα. Παρά πίσω κατηγορίζει το μαγαλόπρεπο και λουλουδο ζωγραφισμένο άρμα της Άνοιξης.

Στην κορυφή, η πεπλοντυμένη Άνοιξη, κουνάει με χάρη τους κλώνους ανθισμένης μυγδαλιάς και πιο πέρα λευκοφορεμένες κοπέλες σκορπούν, στα πλήθη, λουλούδια και καραμέλες. Να και το τεράστιο άρμα, «ο Λευκός Οίκος» με το «Ρήγκαν» και σε λίγη απόσταση το αεροπλάνο, που μεταφέρει το «Γκορμπατσώφ» για την ιστορική συνάντηση.

Η πομπή κλείνει με το γύφτικο τρί-

Παίξαμε με όρεξη και ξαναπαίξαμε ενώπιον όλων των αρχών και πλήθους κόσμου. Μας χειροκρότησαν, μας έκαναν τραπέζι, τραγουδήσαμε και νιώσαμε πολύ μεγάλη χαρά, Αξέχαστα θα μας μείνουν αυτά τα μεγαλεία.

Αλλά η περιοδεία μας δεν τέλειωσε εκεί. Αφού πήραμε το «έπαθλο», ένα ζευγάρι καινούρια παπούτσια ο καθένας, προθυμότατα πήγαμε κατόπιν και δώσαμε παράσταση σ' ένα άλλο Μακεδονικό χωριό, τον Αυγερινό, με την ίδια

επιτυχία. Ευχαριστημένοι και ενθουσιασμένοι γυρίσαμε από 'κει στο χωριό μας τραγουδώντας επονίτικα τραγούδια και με τ' άρβυλα περασμένα στο λαιμό. Ήταν διπλή για μας η χαρά και καμαρώνουμε γι αυτό.

Από τη μια το παίξιμο σε τόσα χωριά και από την άλλη τα καινούρια μας παπούτσια, που ήταν μεγάλο δώρο την εποχή εκείνη.... Γ.Π. και για την αντιγραφή Σ. Τουφίδης.

κυκλο, την πατροπαράδοτη αρκούδα κι ένα σωρό μασκαρεμένους που όλοι μαζί μπαίνουν στην πλατεία. Εκεί γίνεται η συνάντηση των ηγετών των δυο υπερδυνάμεων. Οι γορίλες επιβάλλουν την τάξη· ο αρκουδιάρης παρουσιάζει τα νούμερα του, με την υπάκουη αρκούδα· οι γύφτοι στήνουν το νοικοκυριό τους στο μέσον της πλατείας και ψήνουν τις ρέγγες τους. Η καντίνα προσφέρει ρετσίνα στο λαό και η μυρωδιά από τα ψημμένα σουβλάκια ερεθίζουν την όσφρηση.

Τα όργανα αρχίζουν και ο «Ρήγκαν» κρατάει το «Γκορμπατσώφ» σ' έναν.. πωγωνήσιο χορό.

Φωνές, κλαρίνα, κροτίδες, δημιουργούν πανδαιμόνιο και φωτογράφοι - κινηματογραφίστες αποθανατίζουν το καθετί.

Ο κόσμος γελάει με την καριδά του και παρόλο το κρύο, παρακολουθεί μ' ενδιαφέρον όλες τις σκηνές.

Φέτος οι καρναβαλιστές, με παλιά και νέα νούμερα, παρουσίασαν ένα καλύτερο καρναβάλι και ο κόσμος ευχαριστήθηκε πραγματικά.

Συγχαίρουμε τους πρωτεργάτες και όλους τους συνεργάτες και καρναβαλιστές, που έλαβαν μέρος κι ευχόμαστε καλή δύναμη για του χρόνου.

Σ.Τ

«Η Δοξασμένη Κοιλάδα»

Του
Ηλία Ευθυμίου Παπαζήση

συνέχεια του προηγούμενου
Μέρος Τρίτον (3ον)

Πότε ακριβώς οι Παραυαίοι, εγκατεστάθησαν στην Κοιλάδα του Αώου, και συγκεκριμένα απ' τη μιά πλευρά και την άλλη του Αώου, δεν είναι εξακριβωμένο. Απ' όσα όμως η λαϊκή παράδοση συνεκράτησε και ο αρχαιολόγος Ευαγγελίδης στο βιβλίο του, που προαναφέραμε γράφει, «συνέχεια των Τυμφαίων κατοικούσαν οι Παραυαίοι...» Πειθόμεθα, ότι οι πρώτοι κάτοικοι που εγκατεστάθησαν στην Κοιλάδα του Αώου, παρά τον ποταμόν Αών (Αύον) και απ' τον οποίο Παραυαίοι ονομάσθηκαν, ήταν Τυμφαίοι κτηνοτρόφοι.

Ήρθαν λέγει η παράδοση, απ' τη σημερινή περιοχή του χωριού Σκαμνελίου Ζαγορίου, «Κοτσανάδες» που βρίσκεται κοντά στον «Γυφτόκαμπο». Ότι δε στην περιοχή αυτή, όπως και στην περιοχή του χωριού Μακρίνου Ζαγορίου, κατοικούσαν στην αρχαιότητα οι Τυμφαίοι, είναι και ιστορικά βεβαιωμένο. Πατροπαράδοτα και παμπάλαια, οι Τυμφαίοι ήταν κτηνοτρόφοι. Άνθρωποι βουνίσιοι, υγιείς, και πολύ δραστήριοι στην ανάπτυξη της κτηνοτροφίας. Πλήθαιναν πολύ. Ο χώρος των ήταν στενός, ανεπαρκής. Η επέκτασή των στα γύρω, αναγκαία, επιτακτική.

Απλώθηκαν στη μέχρι τότε ακατοίκητη Κοιλάδα του Αώου. Έφθασαν στις βορειοανατολικές και δυτικές παρυφές, τις παρθενικές εκτάσεις της Τύμφης. Συνέχεια απλώθηκαν και στις απέναντι παρυφές του Σμόλικα, παρυφές ευήλιες, προσιτές και πολύ προσφερόμενες στην ανάπτυξη της κτηνοτροφίας. Ίδρυσαν στην κοιλάδα του Αώου προς τις παρυφές της Τύμφης τους οικισμούς «Κουκουρούτζου» Τσούκας» Σουρί,

Πουλιάνα, Μπεστρίτσι, Ράσιανη, Λιποχώρι, Μπόκοβο, Πρίσκο, Σκαρβένα, Αμπλάντζα, κ.ά. Λέγεται ότι στον οικισμό Ράσιανη που βρίσκονται στη μικρή κοιλάδα του ρεσινίτη παραπόταμου του Αώου, γίνονταν και εμπορική πανήγυρη (Παζάρι). Εκεί, συναντά κανείς, σήμερα αισθητά ίχνη οικισμού και ερείπια πολλών Ναών.

Στις παρυφές του Σμόλικα, οι Τυμφαίοι κτηνοτρόφοι αρχικά εδημιούργησαν ένα μόνο οικισμό για την κατοικία των βοσκών που έβοσκαν τα ποίμνια στην περιοχή αυτή και των οικογενειών των. Ο οικισμός αυτός κατ' εξοχήν ποιμενικός, ιδρύθηκε στη σημερινή περιφέρεια Παλαμοσελίου κοντά στον Αώο ποταμό. Ακριβώς εκεί που βρίσκεται σήμερα η τοπωνυμία «Σέλλι». Ο οικισμός αυτός απ' τον οποίο παρέμεινε και η τοπωνυμία, ονομάσθηκε «Σέλλι», γιατί οι περισσότεροι οικισμοί του, δηλαδή οι βοσκοί ήταν Σελλοί. Αυτοί οι Σελλοί κατοικούσαν πρώτα στην Δωδώνη Ιωαννίνων. Κατά τον Ησίοδο, στο επάγγελμα ήταν γεωργοποιμένες. Ήταν δε και πολύ αφοσιωμένοι στη λατρεία του Δωδωναίου Δία (Ζαν) στο Ναό του οποίου προσέφεραν πολλές υπηρεσίες. Κυνηγήθηκαν όμως απ' τη Δωδώνη, και πολλοί απ' αυτούς βρήκαν καταφύγιο στους Τυμφαίους κτηνοτρόφους. Εκείνοι τους προσέλαβαν ως βοσκούς στα ποίμνιά των, γιατί είχαν την ειδικότητα αυτή.

Στο μεταξύ, και συγκεκριμένα στα Ανατολικά της Κοιλάδας του Αώου, όπου σήμερα χωριό Άρματα, εγκαταστάθηκαν Λυγγηστές και Ορέστες κτηνοτρόφοι. Οι Τυμφαίοι τότε για να σταματήσουν στην επέκταση αυτών προς τις βορειοδυτικές παρυφές του Σμόλικα, ίδρυσαν και άλλους οικισμούς δεξιά και αριστερά του πρώτου ποιμενικού των οικισμού «Σέλλι». Έτσι ο οικισμός «Σέλλι», που αργότερα μετώκησε στην τοπο-

θεσία που είναι σήμερα το Παλαιοσέλλι, ως ο αρχαιολογικότερος οικισμός στις παρυφές του Σμόλικα, έγινε το κέντρο όλων των άλλων ιδρυθέντων οικισμών.

Με την πάροδο λοιπόν του χρόνου, όλη η κοιλάδα του Αώου, ένθεν και εκείθεν του ποταμού γέμισε οικισμούς μεγάλους και μικρούς. Κατοικούνταν οι οικισμοί αυτοί ως είδαμε από τους Τυμφαίους κτηνοτρόφους κατά το πλείστον, τους ποιμένας των τους Σελλούς και τους εγκατασταθέντες ανατολικά της Κοιλάδας Λυγγηστές και Ορέστες.

Παρά την άνομοιογένειάν των, οι προαναφερθέντες αυτοί λαοί ενώθηκαν, εδημιούργησαν μια ιδική των επικράτεια, ίδρυσαν μια μικρή ανεξάρτητη ηγεμονία. Με τις αμοιβαίες επιδράσεις των, εσχημάτισαν μια πολιτική Διοίκηση. Πέτυχαν μια τοπική πολιτιστική ενότητα, μια ανθρωπογεωγραφική ισοπέδωση. Ανέδειξαν μια μικτή φυλή, τη φυλή των Παραυαίων, που έτσι ονομάσθηκε απ' τον τόπο της κατοικήσεώς των, ήτοι απ' τη μια πλευρά και την άλλη του Αώου ποταμού, όστις ως είπαμε ελέγετο και Αίας, ελέγετο και Αύος. (παρά τον Αύον = Παραυαίοι.). Παραυαία δέ ονομάσθηκε, όλη η κοιλάδα του Αώου στην οποία επικρατούσαν και πόλις αυτών η Ελληνική Ερίβοια, όπως ο αρχαιολόγος Ευαγγελίδης γράφει στο βιβλίο του «Οι αρχαίοι κάτοικοι της Ηπείρου».

Δεν έπαυσαν όμως οι πιέσεις των άλλων γειτονικών λαών κατά των Παραυαίων. Οι Λυγγηστές με βασιλέα τον Αρριβαίο τον βρωμερό κατέκτησαν αυτούς.

Αργότερα άλλος γειτονικός λαός οι Ορέστες, κατέκτησαν τους Λυγγιστές και τους Παραυαίους. Τους ήνωσαν σε μια Ομοσπονδία υπό την εξουσία των. Τέλος οι Μακεδόνες βασιλείς τους κατέκτησαν όλους Ορέστες, Λυγγηστές Τυμφαίους, Παραυαίους κ. άλ. ως γνω-

ρίζομε, η κυριαρχία των Μακεδόνων κράτησε αρκετά χρόνια.

Η επίδραση δε αυτών στους κατακτηθέντες και στο Κράτος των προσαρτηθέντες λαούς, ιδίως στους γειτονικούς υπήρξε μεγάλη. Ο Στράβων, για την επίδραση αυτών των Μακεδόνων γράφει: «.. Διότι κατεκτήθη υπό των Μακεδόνων και διότι και διαλέκτω και κουρά και χλαμίδι, παραπλησίως τοις Μακεδόσι εχρώντο οι τούτων οικούντες». (Αλεξίου Πάλλη «Πανδώρα 1858 τ.φ.).

Ο HAMMOND, στο βιβλίο του «Ηπειρος» (Α') και στη σελίδα 28 γράφει: «Εν σχέσει προς τους άμεσους γείτονάς της η Ήπειρος, είναι παρά πολύ συγγενής προς τη Μακεδονία, και περισσότερο προς τη Νοτιοδυτική Μακεδονία. Στο κλίμα, στην οικονομία, στον χαρακτήρα του αλλού των. Ο Ηπειρώτης και ο Μακεδών, τείνουν να σεβασθούν ο ένας τον άλλον και υπάρχει μεγάλη ποσότητα επιγαμίας μεταξύ Β.Α. Ηπείρου και της Ν.Α. Μακεδονίας».

Και πολλές στρατιωτικές υπηρεσίες προσέφεραν στους βασιλείς Μακεδόνες, οι προσαρτηθέντες στη Μακεδονία λαοί. Ο Δημήτριος Γκαρτζονίκας, στο βιβλίο του Μπουρτζόβλαχο οι εξ Αχαιοπελασγών της Πίνδου Νεοέλληνες», στη σελίδα 13 γράφει: «Κατά την θυελλώδη προς την Ασία και Αφρική εξόρμηση του Μεγάλου Αλεξάνδρου το έτος 334 π.Χ. αι οκτώ εκ των δώδεκα χιλιάδων των ορεινων σαρισοφόρων των περιφήμων Μακεδονικών φαλάγγων ήσαν εκ της οροσειράς της Πίνδου. Αι τέσσαρες εκ των εξ σαρισοφόρων τάξεων των εκστρατευτικών Μακεδονικών δυνάμεων ως εκ της περιοχής της στρατολογήσεώς των ονομάζοντο η Λυγκηστίς (φάλαγξ) η Ορεστίς η Ελιμιώτης και η Τυμφαία...» Ο Θουκυδίδης πάλι, ιστορών το γεγονός (Β' 99) αναφέρει. «Των γάρ Μακεδόνων εισί και Λυγκησταί και Ελιμιώται και άλλα Έθνη επάνωθεν».

Δημοσιεύουμε απάντηση του δασαρχείου Κονίτσης σε υπόμνημα του Συλλόγου προστασίας της Ηπειρωτικής Φύσης, το οποίο αφορούσε την προστασία του Σμόλικα, και το οποίο είχαμε δημοσιεύσει στο προηγούμενο τεύχος του περιοδικού μας των μηνών Νοεμβρίου - Δεκεμβρίου.

Απαντώντας στο από 5-11-1987 υπόμνημά σας, σας γνωρίζουμε τα παρακάτω:

Α'. Σε ότι έχει σχέση με τη Διαχείριση Δασών.

Στις νότιες περιοχές του Σμόλικα (περιοχή Λάκκα Αώου) υπάρχουν τόσο Δημόσια όσο και Κοινοτικά δάση. Αυτά είναι:

1. Τα δημόσια δάση Κόνιτσας - Πηγής - Ελευθέρου που εκμεταλλεύονται βάσει διαχειριστικής μελέτης, που συντάχθηκε, ελέγχθηκε και εγκρίθηκε από τη Δασική Υπηρεσία και εκμεταλλεύεται σαν ενιαίο δασικό σύμπλεγμα.

2. Τα κοινοτικά δάση της παραπάνω περιοχής είναι των Κοινοτήτων: Διστράτου, Αρμάτων, Πάδων, Παλαιοσελίου, Ελευθέρου και Πηγής. Από τα παραπάνω Κοινοτικά δάση εκμεταλλεύον-

ται βάσει διαχ/κων μελετών που συντάχθηκαν και εγκρίθηκαν από τη Δασική Υπηρεσία, των Κοινοτήτων Διστράτου, Αρμάτων, Πάδων και Πηγής. Για το Κοινοτικό δάσος Παλαιοσελίου η διαχ/κή μελέτη έχει υποβληθεί στην υπηρεσία μας και βρίσκεται στο στάδιο της επαλήθευσης, ενώ για το Κοινοτικό δάσος Ελευθέρου δεν υπάρχει διαχ/κή μελέτη.

Η διάρκεια ισχύος των διαχ/κων μελετών είναι δεκαετής. Σύμφωνα μ' αυτές προβλέπεται να γίνεται η εκμετάλλευση των δασών πάντοτε μέσα στα όρια που υπαγορεύει η δασική νομοθεσία. Κατά την εφαρμογή των μελετών αυτών δεν γίνεται καμμία αλόγιστη εκμετάλλευση των δασών, που θα έχει σαν αποτέλεσμα την καταστροφή αυτών, ώστε να μη υπάρχουν δάση σε μερικές δεκαετίες, όπως αναφέρεται στο υπόμνημά σας. Αντίθετα γίνεται ορθολογιστική διαχ/ση που έχει σαν σκοπό 1) την διατήρηση και βελτίωση των δασών και 2) την ικανοποίηση των αναγκών, οικονομικών και μη, των κατοίκων που ζουν μέσα και γύρω στα δάση.

Η εκμετάλλευση τόσο των Δημοσίων όσο και Κοινοτικών δασών, γίνεται από τους ομώνυμους Δασικούς

Βλέπομε λοιπόν ότι τα παιδιά του Σμόλικα και της Τύμφης και γενικά της Κοιλάδας του Αώου μαζί με τα παιδιά της ενωμένης τότε Ελλάδος, αναδεικνύονται όχι μόνο πολεμιστές και μάλιτα τοιούτοι ειδικευμένοι, αλλά και μεζαλα παδευτές του Ελληνικού πολιτισμού στα βάθη της Ασίας και Αφρικής.

Επέπρωτο όμως η απέραντη και εκτεταμένη αυτή επικράτεια του Μεγάλου Αλεξάνδρου γρήγορα να διαμελισθεί. Με χρόνια στους Ρωμαίους να υποταχθεί και ρωμαϊκή επαρχία να καταστεί. Μαζί της και όλη η Ελλάδα.

(Συνεχίζεται)

ΣΗΜΕΙΩΣΗ:

Από τυπογραφική αβλεψία έγιναν στην εργασία του κ. Παπαζήση (τεύχος 17) τα παρακάτω λάθη και ζητούμε συγγνώμη:

Σελ. 124 επέστησαν αντί υπέστησαν

Αράου αντί Αράουα

πάραφας αντί παρυφάς

Αρχαία παρουσία αντί Παραουαία

Παραναίους αντί Παραουαίους

παρόμοιες αντί Παρώειες

επί τον Α«ιονο αντί επί τον Αίαν

Σελ. 125 - 126. Παραναίων αντί Παραουαίων

Συν/σμούς της παραπάνω περιοχής, προς τους οποίους παραχωρούνται κατ' έτος οι προς υλοτομίαν συστάδες, οι δε εργασίες γίνονται με την επίβλεψη και καθοδήγηση της δασικής Υπηρεσίας. Ουδέποτε μέχρι σήμερα έγινε εκμετάλλευση δάσους της παραπάνω περιοχής από ιδιώτες εμπόρους.

Β' Σε ότι έχει σχέση με τους δασικούς δρόμους.

Για την καλύτερη εκμετάλλευση των δασών απαραίτητοι είναι και οι δασικοί δρόμοι, που σκοπό έχουν, την αντιπυρική προστασία των δασών, την μείωση των δαπανών της μετατόπισης και μεταφοράς των δασικών προϊόντων ως και την διευκόλυνση της πρόσβασης προς τα δάση των εργαζομένων σ' αυτά καθώς και των επισκεπτών για αναψυχή.

Οι δασικοί δρόμοι διανοίγονται σύμφωνα με μελέτες που πληρούν τις τεχνικές προδιαγραφές που καθόρισε η δασική υπηρεσία, για τη μη δημιουργία επιπτώσεων επί των δασών. Στα δημόσια δά στην εκτέλεση των εργασιών κατασκευής των δασικών δρόμων έχει η Δασική Υπηρεσία, ενώ για τα Κοινοτικά δάση την εκτέλεση αναλαμβάνουν οι Κοινότητες ή οι δασικοί Συν/σμοί, πάντοτε όμως με την επίβλεψη και καθοδήγηση της Δασικής Υπηρεσίας και σύμφωνα με την εγκεκριμένη μελέτη.

Σήμερα το υπάρχον δασικό δίκτυο στο Δημόσιο δασικό σύμπλεγμα Κόνιτσας - Πηγής - Ελευθέρου ανέρχεται σε 40 χιλ. Σε σχέση με το απαραίτητο δασικό δίκτυο που χρειάζεται για να εξυπηρετηθεί το δασοπονικώς εκμεταλλεύσιμο παραπάνω σύμπλεγμα, που η έκτασή του ανέρχεται σε 3.204 Ηα, σύμφωνα με τα όσα προβλέπει η δασική επιστήμη και εφαρμόζεται στη πράξη, χρειάζονται άλλα 40 χλμ. για την ανεκτική προσπέλαση και εκμετάλλευση του δάσους.

Από τα Κοινοτικά δάση, σας γνωρίζουμε ότι μόνο στις Κοινότητες Πάδων, Αρμάτων και Διστράτου υπάρχει δασικό δίκτυο που όμως δεν εξυπηρετεί το μεγαλύτερο μέρος των παραπάνω δασών, με αποτέλεσμα η εκμετάλλευση των δασών αυτών να μη είναι αυτή που προβλέπεται από τις διαχ/κές μελέτες.

Από τα παραπάνω προκύπτει ότι δεν έχουν κατασκευασθεί δασικοί δρόμοι άσκοπα.

Επί του θέματος των επιδοτήσεων που αναφέρεται στο υπόμνημά σας, σας γνωρίζουμε ότι από την Υπηρεσία μας έχουν επιδοτηθεί, η Κοινότητα Διστράτου για τη σύνταξη διαχ/κής μελέτης και ο Δασικός Συν/σμός Πάδων για σύνταξη μελέτης δασικού δρόμου και δεν έχει δοθεί καμία επιδότηση σε ιδιώτη έμπορο, τόσο για σύνταξη μελέτης όσο και για εκτέλεση αυτής και αυτό γιατί δεν υπάρχει νομική δυνατότητα.

Γ. Σε ότι έχει σχέση με τη Θήρα

Η Υπηρεσία μας για τη πρόληψη και καταστολή της λαθροθηρίας στη περιοχή της και ειδικότερα στη περιοχή «Λάκκα Αώου», μέσα στα πλαίσια των δυνατοτήτων της διενεργεί τόσο ημερήσιες, όσο και νυκτερινές περιπολίες. Για την αποτελεσματικότερη πρόληψη και καταστολή της λαθροθηρίας, η Υπηρεσία μας (δια μέσου των υπαλλήλων της) έχει ζητήσει επανειλημμένα και την εθελοντική βοήθεια των κατοίκων της περιοχής. Καθημερινά στην Υπηρεσία μας φθάνουν ανώνυμες καταγγελίες λαθροθηρίας που τις περισσότερες φορές είναι παραπλανητικές. Σε κάθε περίπτωση ανώνυμης καταγγελίας ή πληροφορίας η Υπηρεσία μας ενεργεί άμεσα. Ενδεικτικό δε τούτου είναι ότι η Υπηρεσία μας κατά το τρέχον έτος, έχει ήδη παραπέμψει στη δικαιοσύνη οκτώ (8) τέτοιες παραβάσεις.

Η πληροφορία ότι στη περιοχή Πάδων σκοτώθηκαν από λαθροκυνηγούς δέκα πέντε (15) λαγοί, έφθασε και στη Υπηρεσία μας, πλην όμως ύστερα από σχετική έρευνα που έγινε, διαπιστώθηκε ότι τα περί λαθροθηρίας και το συγκεκριμένο γεγονός, συζητούνται στα καφενεία από ορισμένα άτομα για τη δημιουργία εντυπώσεων, παρά να βοηθήσουν με επώνυμες καταγγελίες την προστασία της άγριας πανίδας. Το ότι σκοτώθηκαν δέκα πέντε (15) λαγοί για την υπηρεσία μας θεωρείται υπερβολικό και εξωπραγματικό.

Τέλος το κλείσιμο και η απαγόρευση της διακίνησης των κυνηγών με αυτοκίνητα στους δασικούς δρόμους, κατά την διάρκεια της κυνηγετικής περιόδου και στο χρόνο που επιτρέπεται το κυνήγι, είναι αντίθετη προς την ισχύουσα νομοθεσία.

Ο Δασάρχης Κόνιτσας
ΣΤΑΥΡΟΣ ΣΟΥΛΑΣ
Δασολόγος με Α' βαθμό

Θέμα: Απάντηση στην από 27/11/87 επιστολή του δασαρχείου Κονίτσας

Σχετικά με την από 27/11/87 επιστολή σας, φυσικό είναι οι δασικές αρχές είτε από καθαρή υπηρεσιακή σκοπιμότητα, είτε από αδιαφορία ή ακόμη και από άγνοια να αρνούνται συστηματικά τις βάσιμες καταγγελίες - γεγονότα. Ποιά υπηρεσία άλλωστε θα τις αποδεχόταν ή εν μέρει θα τις παραδεχόταν.

Εάν όμως είχαμε κάποια δείγματα υπευθυνότητας σαν άτομα, σαν υπηρεσίες ή σαν λαός τότε ασφαλώς και θα εμβαθύναμε σε παρόμοια θέματα που αφορούν την **ορθολογική** (και όχι πρόχειρη) διαχείριση των πεπερασμένων και τόσο πολύτιμων φυσικών πόρων της χώρας μας, ειδικά δε όταν πρόκειται για οικολογικά ευαίσθητες αλλά και προσοδοφόρες περιοχές όπως τα δάση.

Ας μας επιτραπούν μερικές παρατηρήσεις στα τρία καίρια σημεία που θίγει η επιστολή σας και που ίσως αποτελέσουν ερέθισμα για εποικοδομητική αυτοκριτική...

1. Σε ό,τι έχει σχέση με την **διαχείριση των δασών**: Υποστηρίζετε χαρακτηριστικά ότι «η εκμετάλλευσή τους γίνεται πάντοτε μέσα στα όρια που υπαγορεύει η δασική νομοθεσία. Αν βέβαια εννοείτε τον παλαιολιθικών (...) προδιαγραφών Δασικό Κώδικα από την εποχή ακόμη που τα δάση «ανήκαν» στην εφορία και ο οποίος ουδεμία σχέση έχει με την σημερινή οικτρή δασική πραγματικότητα στην Ελλάδα, τότε ασφαλώς τα «όρια» για τα οποία μιλάτε πρέπει να είναι κάτι παραπάνω από ρευστά...

Μιλάτε επίσης για ικανοποίηση των αναγκών (οικονομικών κυρίως) των κατοίκων των περιοχών αυτών που λέτε ότι στην περίπτωση του Σμόλικα τα «εκμεταλλεύσιμα» δάση υπάρχουν και θα υπάρχουν. Τότε πώς δικαιολογείται, στην περίπτωση της κοιν. Αρμάτων να απομένουν 1.700 κ.μ. ανεκμετάλλετου (λόγω έλλειψης υποδομής) κοινοτικού δάσους (που είναι και το τελευταίο) και ο δασικός συνεταιρισμός της κοινότητας να κινδυνεύει να μείνει χωρίς δουλειά φέτος αν δεν του παραχωρηθεί κάποιο λήμμα από τα δημόσια δάση του Ζαγοριού, (βλ. «ΤΑ ΝΕΑ» φύλλο 26/1/88, σελ. 34). Χρησιμοποιείτε δε τους όρους «δημόσιο», «κοινοτικό» λες και το χωροταξικό πρόβλημα στην Ελλάδα έχει λυθεί δια παντός....

2. Σε ό,τι έχει σχέση με τους **δασικούς δρόμους**: Μιλάτε για ανεπαρκές υπάρχον δασικό οδικό δίκτυο στον Σμόλικα σε σχέση με τα «δασοπονικώς εκμεταλλεύσιμα» δασικά συμπλέγματα που προβλέπουν οι διαχ/κές μελέτες. Μα πώς θα ήταν δυνατόν να υποστηρίζατε το αντίθετο όταν είναι πλέον ολοφάνερο ότι αποκλειστικός γνώμων της

Από το γραφείο Κ.Λ.Ε Κονίτσης λάβαμε το παρακάτω κείμενο το οποίο και δημοσιεύουμε

Κόνιτσα 13 - 1 - 88

Προς Περιοδικό «Κόνιτσα»

Το Κέντρο Λαϊκής Επιμόρφωσης έχει προγραμματίσει για το 1988 τα παρακάτω τμήματα μάθησης και ανοικτά Σεμινάρια:

Αναπτυξιακά, Οικολογικά ζητήματα - Γεωπονικά, Κτηνοτροφικά θέματα Μελισσοκομία - Συνεταιριστικά Θέματα - Ιχθυοκαλλιέργειες - Κοπτική Ραπτική - Προετοιμασία για Γυναικείο Συν/μο ε-τοίμων Ενδυμάτων - Κέντημα Γενική Χειροτεχνία - Φωτογραφία - Προληπτική Ιατρική και Οδοντιατρική - Κοινωνικά Θέματα - Παραδοσιακοί Χοροί - Θεατρι-

δασικής εκμετάλλευσης στην Ελλάδα σήμερα είναι το **οικονομικό κέρδος και μόνον αυτό** μέσα σε ένα νοσηρότατο κλίμα άνισων και κοντόφθαλμων «δοσοληψιών» όπου πλουτίζουν οι ήδη πλούσιοι (Τράπεζες, ξυλέμποροι κλπ.) και ζημιώνονται οι ήδη ζημιωμένοι (δηλ. οι δασικοί συνεταιρισμοί).

Έτσι λοιπόν περισσότεροι δασικοί δρόμοι σημαίνει περισσότερο λήμμα άρα περισσότερα «λεφτά» ενώ η μέθοδος της «σύρτας» που σώζει το δάσος από τις καταστρεπτικές συνέπειες των δρόμων, έχει προ πολλού εγκαταληφθεί από «την δασική επιστήμη» ως αναχρονιστική και ασύμφορη... θα σας προτείναμε κύριε Δασάρχη Κονίτσης, έτσι για απλή ενημέρωση, ένα «εκτός έδρας υπηρεσιακό» στην περιοχή Περτουλίου Τρικάλων για να δείτε τι θα πει σωστή διαχείριση ενός άρτιου δασικού οικοσυστήματος. Είναι βέβαια, θα μας πείτε «πανεπιστημιακό». Αλλά γιατί να μην γίνουν και τα δικά μας δάση εδώ στην Κόνιτσα πανεπιστημιακά;

3. Σε ότι αφορά το **κυνήγι**: και ειδικότερα το κλείσιμο των δασικών δρόμων στην διάρκεια της κυνηγετικής πε-

κή Παιδεία - Μουσική Παιδεία - Επισκευή Αυτοκινήτων - Αγγλικά.

Σχέδιο - Ξυλογλυπτική - Δακτυλογραφία - Τουρισμός - Αλφαριθμητισμός.

Το πρόγραμμα είναι ανοικτό και για άλλα τμήματα που θα ζητήσουν φορείς της Επαρχίας μας ή μεμονωμένα άτομα.

Γνωρίζοντας ότι η Λαϊκή Επιμόρφωση δεν μπορεί να λειτουργήσει χωρίς τη συνεργασία σας, ζητάμε τις προτάσεις και τη συμμετοχή σας στο έργο της, ώστε η Λ.Ε. να γίνει ουσιαστικά λαϊκός θεσμός για ν' ανταποκριθεί στις απαιτήσεις του χώρου και των καιρών. **Σημ.** Το Κ.Λ.Ε. βρίσκεται στο Κέντρο Νεότητας και λειτουργεί για το κοινό, καθημερινά 11 - 13 μ.

Ο Υπεύθυνος του Κ.Λ.Ε.

Βαγγέλης Κυρίτσης

ριόδου. Λέτε ότι η πρόταση αντιτίθεται στην ισχύουσα νομοθεσία. Θα θέλαμε να μας διευκρινίζατε για ποια ακριβώς νομοθεσία πρόκειται, αφού πρώτα επισκεφτείτε την κοινότητα Καστανιάς Κονίτσης και παρατηρήσετε την μπάρα που υπάρχει στον δασικό δρόμο πριν το χωριό.

Πάντως μακάρι και σε αυτές τις παρατηρήσεις να πέφτουμε έξω και να είναι όλα ρόδινα και καθησυχαστικά όπως μας τα παρουσιάζετε σε τόνο διδακτικό.

Με υπομονή λοιπόν και χωρίς καμμία απολύτως κακόβουλη πρόθεση να εκθέσουμε τις αρμόδιες υπηρεσίες, περιμένουμε τις ανάλογες εξελίξεις για το θύμα του Σμόλικα που έχει ήδη πάρει διαστάσεις, γνωρίζοντας καλά ότι το κεφάλαιο «Δάσος» στην Ελλάδα νοσεί γενικότερα. Είναι ίσως καιρός για μια θαρραλέα ανάληψη ευθυνών πριν είναι πολύ αργά...

Μετά τιμής, και πάντα στην υπηρεσία της υπηρεσίας σας,

Σύλλογος Προστασίας της Ηπειρώτικης Φύσης

• ΜΑΙΡΗΣ ΤΡΑΝΑΚΑ: «ΠΡΟΔΟΜΕ-
ΝΕΣ ΕΛΠΙΔΕΣ », ποιήματα

Ύστερα από την πρώτη ποιητική συλλογή «ΣΤΙΓΜΕΣ», που εκδόθηκε στα Γιάννινα το 1979, η Μαίρη Τράνακα έρχεται να ταράξει τον συναισθηματικό και πνευματικό μας κόσμο με μια δεύτερη συλλογή ποιημάτων· τις «ΠΡΟΔΟΜΕΝΕΣ ΕΛΠΙΔΕΣ».

Η ποίηση της Μ. Τ. πηγάζει από τα πλούσια καθημερινά βιώματα της αγάπης και του μίσους, της δικαιοσύνης και της αδικίας και ξεχειλίζει από πάθος και ελπίδα για μια πιο όμορφη ζωή.

Στο σύντομο προλογικό της σημείωμα λέει χαρακτηριστικά η ίδια: «Προσφέρω αυτές τις ποιητικές μου φωνές, σ' εκείνους τους ανθρώπους που μπορούν ν' αντικρύζονται κάτω απ' το αδιαπέραστο σάρκινο τοίχος, κάτω απ' το χαλύβδινο σκοτάδι του εγώ, και ν' αγαπιούνται...»

Σ' αυτούς που έρχονται να διεκδικήσουν μ' όλη τους την ύπαρξη μια σπιθαμή ήλιο, να φυτέψουν ένα όνειρο. Έρχονται και μάχονται μες στην έρημο της κοινωνίας να σπάσουν την καταθλιπτική μοναξιά και να υπάρξουν μέσ' απ' την αγάπη...»

Είμαστε βέβαιοι ότι το μικρό δείγμα της ποιητικής δημιουργίας της Μ. Τ. που παραθέτουμε στη συνέχεια θα γγίξει πολλές ευαίσθητες χορδές και θα κάνει πολλούς να νιώσουν την ανάγκη για μια αμεσότερη επαφή:

Ίσως

Ίσως να σ' ανταμώσω πάλι μέσα στο χρόνο σε κάποια άλλη Ήπειρο.

Όταν θα πάσουν οι πόλεμοι και όταν τα παιδιά θα τραγουδούν με τα πουλιά την αγάπη.

Όταν πάψει το μίσος
κι' οι θάλασσες ενώσουν τα χέρια μας,
όταν ατενίζουμε όλοι τον ίδιο ουρανό
ίσως να σ' αγαπήσω πάλι,
όπως τότε που σε πρωτόειδα
ανάμεσα σ' ένα κόσμο
σκόρπιο στα θρανία...

Ο αγώνας μου

... Ήμουνα καλός στρατιώτης
Τα όπλα μου δεν ήταν από σίδηρο.
Είχανε θεία δύναμη για να γκρεμίζουν
τα οχυρώματα
ενάντια στην αλήθεια και τη δικαιοσύνη.

Μα οι σκοτεινοί εχθροί μου
που ψάχνανε την «αχίλλειο πτέρνα»
με λάβωσαν...

Κάποια στιγμή με ρώτησαν
Πονάς;

Χαμόγελο η απόκριση.

Ψιθύρισα

Εδώ τελειώνει ο δρόμος μου
ο αγώνας της ζωής μου
μα κι αν γεννιόμουν πάλι
αυτόν θ' ακολουθούσα.

I.T.

• Στις 3 Μαρτίου ώρα 7 μ.μ. εγκαινιάζεται στο Ινστιτούτο GOETHE (Ομήρου 14 - 16) έκθεση με χαρακτηριστικά και σχέδια της Ζωής Κεραμέα. Παράλληλα θα εκτεθούν στο χώρο τέχνης ΕΥΜΑΡΟΣ, Φωκίδος 26 (αίθουσα διαλέξεων, 4ος όροφος, τηλ. 7776485 μια σειρά μονοτυπίες (Χαλκογραφίες) με τον τίτλο «παιγνίδι με μια κορδέλα».

ΕΓΚΑΙΝΙΑ ΣΧΟΛΕΙΟΥ

• Την Κυριακή, 7-2-88, έγιναν τα εγκαίνια του νέου διδακτηρίου του Δημ. Σχολείου Κεφαλοχωρίου. Στα εγκαίνια παραβρέθηκαν ο Νομάρχης κ. Δημ. Οικονόμου, ο εκπρόσωπος του Μητροπολίτη κ. Ν. Διαμάντης, ο προϊστάμενος της δ/σης Π.Ε. κλ Κ. Καραγιάννης, ο νομαρχιακός σύμβουλος κ. Πρ. Χατζηφραιμίδης, ο σχολικός σύμβουλος και ο πρ/νος του 3ου γραφείου Π.Ε. κ.κ. Ιωάν. Σκανδάλης και Ικ. Τσιάγκης, η σχολ. σύμβουλος προσχολικής αγωγής κ. Αρ. Νάκου, ο πρόεδρος της κοινότητας Λαγγάδας, εκπρόσωποι φορέων και συλλόγων και πολλοί κάτοικοι.

Στο σύντομο χαιρετισμό του ο κ. Νομάρχης τόνισε ιδιαίτερα τη σπουδαιότητα της σωστής εκπαίδευσης για το μέλλον του λαού μας, υπογράμμισε το αμέριστο ενδιαφέρον της Κυβέρνησης για την εξασφάλιση άρτιας υλικοτεχνικής υποδομής και σύγχρονων διδακτηρίων στο χώρο της εκ/σης και εξέφρασε την ικανοποίησή του γιατί τα εγκαίνια του νέου διδακτηρίου στο ακριτικό Κεφαλοχώρι, εκτός των άλλων, κλείνουν μέσα τους ένα μήνυμα αισιοδοξίας, ένα μήνυμα ελπίδας ότι η ερημωμένη επαρχία θα ξαναγεννηθεί.

Στην αρχή ο πρ/νος του δημ. σχολείου κ. Αναστ. Κανάτσης, προσφωνώντας όσους παραβρέθηκαν στην εκδήλωση, προσδιόρισε σε αδρές γραμμές τον ανατικατατάστατο ρόλο του σχολείου για τη δημιουργία ικανών και ελεύθερων πολιτών και διαβεβαίωσε ότι οι δάσκαλοι από τη μεριά τους θα κάνουν ότι μπορούν για μια καλύτερη παιδεία.

Για λίγα λεπτά το λόγο πήρε και ο πρόεδρος της Κοινότητας Κεφαλοχωρίου, ο οποίος, αφού ευχαρίστησε τον κ. Νομάρχη για το συγκεκριμένο έργο,

αναφέρθηκε σε διάφορα άλλα προβλήματα και η σχολ. σύμβουλος προσχολικής αγωγής.

Μετά την εκδήλωση ακολούθησε δεξίωση στην αίθουσα του πνευματικού κέντρου, που είχε οργανωθεί με ξεχωριστή φροντίδα.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Το Παράρτημα της ΠΕ.Α.Ε.Α. Κόνιτσας ανακοινώνει ότι: Στο κάλεσμα για οικονομική ενίσχυση, προς ανέγερση μνημείου στην «Βίγλα» ανταποκρίθηκαν αρκετές Αδελφότητες, Σύλλογοι και μεμονωμένοι συμπατριώτες μας, από πόλεις και χωριά, προσφέροντας τον «οβολόν» τους γι αυτόν τον ιερό και πατριωτικό σκοπό. Η κατασκευή του μνημείου άρχισε και με την συνέχιση της συμπαράστασης των συμπατριωτών μας, είμαστε απόλυτα σίγουροι, πως θα τελειώσει πολύ σύντομα.

Ευχαριστούμε θερμά όσους συνέβαλαν, μέχρι στιγμής, στην προσπάθειά μας. Σε άλλη ανακοίνωσή μας, θα φέρουμε στη δημοσιότητα τα ονόματά τους.

Για όσους επιθυμούν, να βοηθήσουν το έργο μας, υπενθυμίζουμε τον αριθμό κατάθεσης στην Εθν. Τραπ. Κόνιτσας: 386/74 3114 - 7.

Με πατριωτικούς χαιρετισμούς
Παρart. ΠΕ.Α.Ε.Α
ΚΟΝΙΤΣΑΣ
15-2-88

Προς το περιοδικό «ΚΟΝΙΤΣΑ»

Θα ήθελα να αναφερθώ σε ένα θέμα σχετικά με την γενικότερη θέση που θα έπρεπε να είχαν οι σύλλογοι των Αθηνών της επαρχίας Κονίτσας εν συγκρίσει με τους συλλόγους Πωγωνίου - Ζαγορίου - Δωδώνης. Νομίζω πως μέχρι και σήμερα δεν είχαμε καθόλου αντιπροσώπευση στην κορυφαία πανηπειρωτική συνομοσπονδία Αθηνών.

Τούτο οφείλεται κατά πολύ στην όχι δυναμική παρουσία του συλλόγου της πόλης της Κόνιτσας, ο οποίος θα έπρεπε να ήταν κατά την γνώμη μου η κυψέλη και των υπολοίπων συλλόγων της επαρχίας μας.

Παρ' όλα τα αξιόλογα μέλη του δεν διαδραμάτισε ανάλογο ρόλο με εκείνου των άλλων συλλόγων των κωμοπόλεων του νομού μας.

Στην πανηπειρωτική συνομοσπονδία θα ακουσθεί η φωνή του συλλόγου της Κόνιτσας και νομίζω ότι η προβολή και η επίλυση μέχρι ενός σημείου βέβαια των προβλημάτων της επαρχίας θα είναι καλύτερη. Τώρα με την ίδρυση της ομοσπονδίας Κόνιτσας ελπίζω να έχουμε ένα καλύτερο κλίμα στις γενικότερες σχέσεις αλλά και πάλι οι σύλλογοι της Κόνιτσας και ορισμένοι άλλοι απουσίαζαν από τις τελευταίες εκλογές που έγιναν.

Προ ετών σε μία συγκέντρωση της πανηπειρωτικής συνομοσπονδίας στο ξενοδοχείο ΚΑΡΑΒΕΛ, είπα γιατί Δεν αντιπροσωπεύεται η επαρχία Κόνιτσας παρ' ότι δύο σύλλογοι Βούρμπιανης και Ασημοχωρίου ήταν από τα ολίγα ιδιαιτερώδη σωματεία που ίδρυσαν την συνομοσπονδία, μου είπαν ότι δυστυχώς ελάχιστοι σύλλογοι είναι γραμμένοι, δηλαδή τελεσία ανυπαρξία. Τώρα με την ίδρυση της ομοσπονδίας και το νέο συμβούλιο ελπίζω να καλυφθεί αυτό το κενό, και οι σύλλογοι των Αθηνών, θα

πρέπει να συνεργάζονται με την ομοσπονδία Κόνιτσας για ένα καλύτερο αποτέλεσμα και τούτο ας πάρουμε παράδειγμα το γειτονικό μας Πωγώνι όπου με την αξιόλογη ομοσπονδία τους και την τεράστια απήχηση που έχει όχι μόνον στον Ηπειρώτικο χώρο αλλά γενικότερα, όπου και μέσω της τηλεόρασής μας χαρίζουν λίγες ώρες Ηπειρώτικης μυσταγωγίας, ας τους μιμηθούμε λοιπόν δεν είναι αργά, από μάς τους Κονιτσιώτες εξαρτάται η πραγμάτωση σπουδαίων έργων.

Χριστόδουλος Χολέβας
μέλος του Συλλόγου Ασημοχωριτών
Αθήνας

(-ΑΚΡΟΣΤΙΧΙΔΑ -)

ΟΙ ΕΠΤΑ ΣΟΦΟΙ & Η
ΚΟΝΙΤΣΑ...

- Καλό, πάντα, να πειθαρχούμε τη γλώσσα μας. (ΚΛΕΟΒΟΥΛΟΣ ο Ρόδιος)
- Ομόρφαινε την ψυχή σου κι' όχι, το σώμα σου. (ΠΙΤΤΑΚΟΣ ο Μυτιληναίος)
- Να έχεις, επίγνωση του τι κάνεις. (ΒΙΑΣ ο Πριηνεύς)
- Ίδιος να 'σαι με τους φίλους, ή ευτυχούν ή δυστυχούν. (ΠΕΡΙΑΝΔΡΟΣ ο Κορίνθιος).
- Τους δυστυχισμένους μην τους ελεηνολογείς. (ΘΑΛΗΣ ο Μιλήσιος).
- Σκέψου τις ηδονές, που μετά φέρνουν λύπη. (ΣΟΛΩΝ ο Αθηναίος)
- Αν σ' αδικούν, να συμβιβάζεσαι.

ΑΠΟ ΤΗ ΔΡΑΣΗ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΩΝ

Η Αδελφότητα Λυκόρραχης πραγματοποίησε στην Αθήνα τις εξής εκδηλώσεις:

1. Στις 23 Γενάρη, σε αίθουσα του Πνευματικού Κέντρου Ηπειρωτών κοπή πίττας.

2. Στις 6 Φλεβάρη μαζί με την Αδελφότητα Πλαγιάς (Ζέρμα), στην ταβέρνα «Το Συντριβάνι» τον ετήσιο χορό.

Στην εκδήλωση παραβρέθηκαν βουλευτές της Ηπείρου αντιπρόσωπος της Π.Σ.Ε., αντιπρόσωπος της Ομοσπονδίας Αδελφοτήτων Κόνιτσας και πολλοί φίλοι.

3) Για την Ομοσπονδία Αδελφοτήτων Κόνιτσας Για τις 19 Μαρτίου στο κέντρο «Το Πλακιώτικο Σαλόνι» θα πραγματοποιηθεί ο ετήσιος χορός.

4) Για την «κοπή της πίτας του Ηπειρώτη» Στις 7 Φλεβάρη πραγματοποιήθηκε η εκδήλωση της Π.Σ.Ε. στο Στάδιο Ειρήνης και Φιλίας. Συμμετείχε και το χορευτικό συγκρότητα της Αδελφότητας Οξυάς.

Δ. Σδούκος

Παρακαλούμε όσους μας στέλνουν εργασίες για δημοσίευση, αν είναι δυνατόν να τις δακτυλογραφούν, αν όχι να είναι καθαρογραμμένες και μόνο από τη μια μεριά της κόλας.

Αυτό διευκολύνει κι εμάς και το τυπογραφείο. Σε αντίθετη περίπτωση ή δε θα δημοσιεύονται ή θ' αργούν πάρα πολύ να δημοσιευτούν.

Χειρόγραφα δεν επιστρέφονται.

Σ.Ε.

ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑ ΛΑΓΚΑΔΙΩΤΩΝ

ΚΟΝΙΤΣΑΣ

ΚΑΣΤΑΛΙΑΣ 72 - ΑΘΗΝΑ 113 63

ΤΗΛ. 8832.375 - 8840.243

Το νέο Διοικητικό Συμβούλιο της Αδελφότητας Λαγκαδιωτών Κόνιτσας που εκλέχτηκε στις 16.8.87 σε αρχαιρεσίες που έγιναν στη Λαγκάδα για τη διετία 1987 - 1989, συνήλθε σε συνεδρίαση στην οποία συγκροτήθηκε σε σώμα όπως παρακάτω:

Πρόεδρος: Μπλιθικιώτης Αριστείδης του Παντελή.

Αντιπρόεδρος: Νάτσης Αθανάσιος του Παναγιώτου.

Γεν. Γραμματέας: Νάτσης Παναγιώτης του Φωτίου.

Ταμίας: Μπλιθικιώτη Ζαχαρούλα του Νικολάου.

Δημ. Σχέσεις: Μανώλης Δημήτριος του Σιδέρη.

Μέλη: Μπλιθικιώτης Παντελής του Ηλία και Μανώλης Θωμάς του Ιωάννου

Το Διοικητικό Συμβούλιο για να μπορέσει να έχει καλύτερη επαφή με όλα τα μέλη και τους φίλους της Αδελφότητας, όρισε αντιπροσώπους σε επαρχίες ως εξής:

1) Ηγουμενίτσα: Κουτσούκης Αντώνιος.

2) Κέρκυρα: Κατσιώτας Στέργιος.

3) Θεσσαλονίκη: Μανώλης Θεοφάνης.

4) Αγρίνιο: Σδούκος Κων/νος.

5) Ξάνθη: Ντίνης Αχιλλέας.

6) Δ. Γερμανία: Ντίνης Θεοφάνης του Νικ.

7) Λαγκάδα: Αδάμος Δημήτριος - Ντίνης Ιωάννης.

Ορίσθηκαν επίσης αντιπρόσωποι στην πανεπειρωτική Συνομοσπονδία Ελλάδας οι : Μανώλης Δημήτριος, Μπλιθικιώτης Παντελής και Μπλιθικιώτης Νικόλαος.

ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑ ΑΜΑΡΑΝΤΟΥ

Αγαπητή Κόνιτσα, με χαρά μας βλέπουμε και διαβάζουμε να σκύβεις στα πολύ καυτά θέματα που αφορούν τον τόπο μας που ήταν ξεχασμένος. Με την σειρά μας και εμείς σαν αδελφότητα σου ευχόμαστε να πας μπροστά με τους ακούραστους και σωστούς σου συνεργάτες. Με την ευκαιρία αυτή θα θέλαμε να πληροφορήσουμε τους χωριανούς μας που είναι διασπαρμένοι σε όλη την Ελλάδα για τις αρχαιρεσίες που έγιναν στις 15 Νοέμβρη εδώ στην Αθήνα. Στο ιδιόκτητο γραφείο μας οδός Μενάνδρου 20 έγινε η τακτική γενική συνέλευση με θέματα 1) απολογισμός του απερχομένου Δ.Σ. και 2) εκλογή νέου Δ.Σ. Με όλες τις δημοκρατικές διαδικασίες και σύμφωνα με το καταστατικό μας έγινε ο απολογισμός ο οποίος εγκρίθηκε ομόφωνα από την γενική συνέλευση και εκλέχτηκε το νέο Δ.Σ. το οποίο συγκροτήθηκε σε σώμα από τους Νίκη Γκουντουβά πρόεδρο, Κλέαρχο Κυρίτση αντιπρόεδρο, Σταύρο Κούκη γραμματέα, Λεωνίδα Δάψη ταμία και Γιάννη Γκούντο, Νίκο Ζιακόπουλο, Γιώργο Τζώτζη μέλη. Στη γενική αυτή συνέλευση μπήκαν στόχοι για στενότερη συνεργασία με την κοινότητα μας και την Εταιρία Λαϊκής Βάσης για τα φλέγοντα προβλήματα του χωριού μας στον αναπτυξιακό, πολιτιστικό και παραδοσιακό τομέα. Το διοικητικό συμβούλιο θα συνεδριάζει το πρώτο Σάββατο κάθε μηνός και ώρα 6,30 μμ. και οι συνεδριάσεις αυτές θα είναι ανοιχτές για τα μέλη της αδελφότητας. Με την ευκαιρία αυτή ανακοινώνουμε στα μέλη μας που δεν έλαβαν γνώση ότι η αδελφότητά μας έγινε μέλος της ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΩΝ ΚΟΝΙΤΣΑΣ που η έδρα της είναι Λυκούργου 9.

Η πρόεδρος
ΝΙΚΗ ΓΚΟΥΝΤΟΥΒΑ

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΗ ΙΔΡΥΣΗΣ ΤΗΣ

ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑΣ

Με το γράμμα μας αυτό θέλουμε να σας γνωστοποιήσουμε την ίδρυση της Αδελφότητας ΜΑΖΙΟΥ - ΚΟΝΙΤΣΗΣ «Η ΟΜΟΝΟΙΑ».

1. Η Αδελφότητα έχει σαν μέλη όσους κατάγονται από το ΜΑΖΙ ΚΟΝΙΤΣΗΣ και διαμένουν στο λεκανοπέδιο Αττικής.

2. Ιδρύθηκε στις 5/4/1987 και με την υπ' αριθμ. 2289 / 87 απόφαση του πολυμελούς Πρωτοδικείου Αθηνών, αναγνωρίσθηκε σαν νόμιμο σωματείο.

3. Σκοποί της Αδελφότητας, μεταξύ άλλων είναι: α) Η καλλιέργεια των σχέσεων και αισθημάτων αλληλεγγύης μεταξύ των ξενιτεμένων μελών της Αδελφότητας και όλων εκείνων που κατάγονται από το χωριό μας.

β) Η ηθική και υλική ενίσχυση κάθε πρωτοβουλίας που αποσκοπεί στη δημιουργία ή βελτίωση κοινωφελών έργων στην Κοινότητα Μαζίου - Κονίτσης.

4. Στις 29/11/1987 η Αδελφότητα πραγματοποίησε την πρώτη Γενική Συνέλευση των μελών της, από την οποία εκλέχτηκε και το πρώτο Διοικητικό Συμβούλιο, το οποίο απαρτίζεται από τους:

α) Ηλία Ράππο του Βασιλείου Πρόεδρος

β) Θωμά Ράππο του Αριστοτέλη, αντιπρόεδρος

γ) Αναστασία Κυρίτση του Ευαγγέλου, γραμματέας

δ) Λεμονιά Παπαχαρίση, σύζυγο Χρήστου, Ταμίας.

ε) Νικόλαο Ράππο του Ευσταθίου, μέλος

Η Σ.Ε. εύχεται στη νέα αδελφότητα, στο διοικητικό της συμβούλιο, δύναμη και κουράγιο στην προσπάθεια επίτευξης των στόχων που έχει θέσει. Η αδελφότητα θα αποτελέσει τον συνδυαστικό κρίκο των ξενιτεμένων Μαζιωτών με το χωριό τους και το περιοδικό από τη μεριά του με χαρά θα φιλοξενεί στις σελίδες του κάθε δραστηριότητα.

**ΑΠΟ ΤΙΣ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ
ΣΤΙΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΕΣ
ΚΕΦΑΛΟΧΩΡΙ (Λυκόρραχη)**

Ανταπόκριση Σ. Φασούλη

Το Δ.Σ. του Φιλοπρ. Συλλόγου του χωριού μας κατά το 10ήμερο 22/12/87 - 2/1/87 πραγματοποίησε, με μεγάλη επιτυχία τις παρακάτω εκδηλώσεις:

1. Για πρώτη φορά, ύστερα από πολλά χρόνια, τραγουδήθηκαν τα κάλαντα των Χριστουγέννων με τον παραδοσιακό τρόπο.

Μετά από προηγούμενη ενημέρωση, τα παιδιά, όλα του σχολείου, ξεχύθηκαν στους δρόμους το πρωί 24/2 με τις τσιομπανίκες στα χέρια και τους τροβάδες στους ώμους και τραγουδούσαν τα παλιά Κόλιντρα.

«Κόλιντρα μέλιντρα δύο χιλιάδες πρόβατα και τρείς χιλιάδες γίδια.

Τρέχα Ντραγάτη, σου πήραν το χωράφι, σου πήραν την Ντεβόικα μ' εζήντα δύο ντουφέκια. Χριστός γεννιέται, γεννιέται και βαφτίζεται στους ουρανούς απάνω.

Οι Αγγέλοι χαίρονται και τα δαιμόνια σκάζουν, σκάζουν και πλαντάζουν, τα σίδερα δαγκάζουν.

Δο' μ' μπάμπω κλούρα να μη σ' τσακίσω τ' θύρα

τ' θύρα και την παραθύρα. Τώρα και τ' χρόν'. Για φιλοδωρήματα, τα παιδιά στα σπίτια, παίρνανε κουλούρες, πιτάρια, καρύδια, караμέλες (όχι χρήματα)

2. Στις 30/12, το βράδυ σε συνεργασία με τον Εθν. Οργανισμό Πρόνοιας, έγινε κοινή συνεστίαση με την τρίτη ηλικία, στο Πολιστ. Κέντρο του χωριού μας. Παραβρέθηκαν, ο Δ/ντής του Ε.Ο.Π. κ. Ν. Τενέντες και ο Νομαρχ. Σύμβουλος κ. Χατζηεφραιμίδης.

3. Ανήμερα της Πρωτοχρονιάς οι περισσότεροι κάτοικοι συγκεντρώθη-

καν στο Πολιτιστικό Κέντρο και υποδέχτηκαν το νέο χρόνο με τραγούδια και χορούς.

4. Στις 7 Γενάρη το βράδυ, τα μέλη του Φιλοπρ. Συλλόγου έκαψαν τη βασιλόπιτα και ακολούθησε γλέντι, με λαϊκά όργανα (Χαλκιάδες από τη Βούρμπιανη) που κράτησε ως το πρωί.

5. Επίσης ο Φ.Σ. κυκλοφόρησε ημερολόγιο με θέμα από τις φυσικές ομορφιές του χωριού μας.

6. Έστειλε ευχητήριες κάρτες στα μέλη του, εντός κι εκτός της Ελλάδας. (Οι κάρτες ήταν της UNISEF).

7. Μοιράστηκαν σ' όλα τα παιδιά του Σχολείου δώρα, που προέρχονταν από προσφορές. Η δραστηριότητα του Φ.Σ. δε σταματά μόνο στις πολιτιστ. εκδηλώσεις. Με δωρεές και προσωπική εργασία των μελών του, έγινε συντήρηση της εκκλησίας «Αγ. Παρασκευής» στο παλιό χωριό.

Άρχισε η προσπάθεια με τη δημιουργία μουσείου με είδη κι αντικείμενα που χρησιμοποιούνταν στο παρελθόν και σήμερα λίγο λίγο εξαφανίζονται. Σ' αυτό είναι πρόθυμες και η Αδελφότητα Αθήνας και Θεσσαλονίκης να συμβάλουν.

Συνέβη κι αυτό....

Αθηναίος κυνηγός που διέμενε, τελευταία, στο ξενοδοχείο του κ. Τάσιου, στο Μπουραζάνι, εντυπωσιασμένος από την οργανιστική βλάστηση της περιοχής, παρατηρούσε από το παράθυρο τη φύση.

Ξαφνικά έπεσε το μάτι σε κάποιο πουλί, που κινιόταν πίσω από κάτι θάμνους. Δεν το ξεχώριζε καλά, αλλά το χρώμα, ο όγκος, η κίνηση, του δωσαν την εντύπωση πως ήταν φάσα. Χωρίς χασομέρι, λοιπόν αρπάζει την καραμπίνα και πυροβολεί το θήραμα.

Με το μπάμ, το πουλί έπεσε «σέκος» κι έτρεξε ο Αθηναίος Νεμρώδ με ικανοποίηση να πάρει το τρόπαιο.

Στο μεταξύ πλησίασαν κι άλλοι, που άκουσαν τον πυροβολισμό και διαπίστωσαν με εκπληξη, ότι η υποτειθέμενη φάσα ήταν ένα. ... παγώνι που έβοσκε αμέριμνο στον κήπο του ξενοδοχείου. Φυσικά γέλασε και το «παρδαλό.. ζαρκάδι», που ήταν εκεί κοντά, από το πάθημα του Αθηναίου κυνηγού.

Το πράγμα δεν είναι καθόλου για γέλια. Φαίνεται πως πολλοί από τους θιασώτες αυτού του σπόρ (του κυνηγιού δηλαδή) πάσχουν από αχρωματοψία ή άλλες αρρώστιες και ό,τι βλέπουν μπροστά τους το περνούν για θήραμα. Έτσι κάθε χρόνο, εκτός από τα διάφορα ζώα, την πληρώνουν και άνθρωποι από τα καυτά σκάγια των θερμόαιμων κυνηγών. Ένα σεμινάριο στα μέλη, από τους κυνηγετικούς Συλλόγους, ίσως να είναι απαραίτητο· μπορεί να κάνει πιο εγκρατείς και λογικούς τους κυνηγούς.

• Την Παρασκευή, 22-1-1988, σε αίθουσα του δημαρχείου οι μαθητές του Γ3 τμήματος του Γυμνασίου με την καθηγήτριά τους κ. Κατερίνα Τσούβαλη, φιλόλογο, παρουσίασαν το «ΑΞΙΟΝ ΕΣΤΙ» του Οδυσσέα Ελύτη. Η παρουσίαση περιελάμβανε αναφορά σε βιογραφικά στοιχεία, απαγγελία και σχολιασμό, σε συνδυασμό με προβολή σε VIDEO του β' μέρους του έργου, των Παθών.

Τόσο η προσπάθεια, όσο και το αποτέλεσμα, απέδειξαν ότι οι νέοι και θέλουν και μπορούν να βγουν από το τέλμα της αποχαύνωσης που δημιουργούν ο σύγχρονος ευδαιμονισμός και το πνεύμα του ωφελιμισμού.

Συνηθισμένο φαινόμενο οι μεγάλοι να κατηγορούμε τους μικρούς για έλλειψη ενδιαφερόντων που γεμίζουν τη ζωή. Τι να πουν όμως οι μικροί για μας όταν, σε μια εκδήλωση τόσο σπουδαία και σοβαρή, η παρουσία ενός ολόκληρου Δήμου σχεδόν εγγίζει το μηδέν;

Άραγε τι περιμένουμε επώνυμοι και ανώνυμοι για να ενισχύσουμε ηθικά ένα πρώτο φτερούγισμα;

Εκτός από τη γενική ανακοίνωση στην πλατεία, πετάχτηκαν στο καλάθι των αχρήστων και ατομικές προσκλήσεις.

Μόνο σε γιορτές και πανηγύρεις θα δίνουμε το παρόν;

Ανεξάρτητα όμως από τα παραπάνω, η προσπάθεια των μικρών μαθητών να βγάλουν τη γνώση από τα στενά και περιορισμένα λίγο-πολύ σχολικά πλαίσια και να την κάνουν πράξη ζωής δεν πρέπει να σταματήσει.

• Το χρονικό διάστημα από τα Χριστούγεννα μέχρι τις αποκριές ήταν και θεωρείται περίοδος ξεφαντώματος. Τουλάχιστον αυτό μπορεί να ισχυρισθεί κάποιος αν συνυπολογίσει το μεγάλο αριθμό των χορών που οργανώνονται,

τα λεφτά που ξοδεύονται και τη συμμετοχή του κόσμου που είναι πράγματι μεγάλη.

Όμως μια προσεκτικότερη ματιά φανερώνει ότι άλλο πράγμα είναι η εξασφάλιση μιας καρέκλας στο α ή β κέντρο και άλλο η διασκέδαση.

Το ξεστράτισμα αρχίζει από τα πρώτα βήματα, αφού ο κύριος σκοπός των οργανωτών - συλλόγων κυρίως - δεν είναι η γνωριμία των μελών, η επικοινωνία και η ψυχαγωγία τους, αλλά το πώς θα εξοικονομηθούν περισσότερα χρήματα. Έτσι επιδιώκεται η διάθεση όσο το δυνατό μεγαλύτερου αριθμού καρτών εισόδου, με αποτέλεσμα να δημιουργείται συνωστισμός και αποπνικτική ατμόσφαιρα: μια κατάσταση κάθε άλλο παρά ψυχαγωγική. Στην ίδια λογική υπακούει και η οργάνωση - παράλληλα με το χορό - λαχειοφόρου αγοράς. Εκτός που η συγκέντρωση δώρων έγινε βραχνάς για τα καταστήματα, αρκετός χρόνος από τη «βραδιά ψυχαγωγίας» διατίθεται για τη διάθεση των λαχείων και την κλήρωση. Και σαν να μην έφταναν όλα αυτά, τα τόσα αρνητικά στοιχεία έρχεται να προστεθεί και η ποιότητα της μουσικής. Ενώ τα χιλιάρικα, σε πείσμα της λιτότητας της φτώχειας και της ανέχειας που μας δέρνουν (;) πέφτουν βροχή, τα μεγάφωνα σου τρυπάν τ' αυτιά και το τραγούδι - αποδιοπομπαίος τράγος - άφησε τη θέση του σε «κύμβαλα αλλαλάζοντα».

Στους σημερινούς χορούς των κέντρων δύο πράγματα μπορείς να κάνεις. Ή κλείνεις τ' αυτιά και το στόμα και αφήνεις κάποιο πεδίο δράσης στα μάτια ή τα κλείνεις όλα, σηκώνεσαι πάνω και αρκουδίζεις μέχρι τελικής πτώσης. Τουλάχιστον γυμνάζεσαι!

• Για την ερήμωση των χωριών μας έχουμε γράψει αρκετά σε προηγούμενα τεύχη. Κάποτε, όμως, τα λόγια είναι πο-

λύ φτωχά σε σύγκριση με άλλα μέσα έκφρασης. Σ' αυτό το τεύχος αναδημοσιεύουμε από την εφημερίδα «ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΦΟΥΡΚΑΣ» μια θαυμάσια, κατά την άποψή μας, γελοιογραφία του. Ελπίζουμε να μην περιορίσουμε το πεδίο δράσης των μορφωτικών - πολιτιστικών συλλόγων και των αδελφοτήτων των χωριών μας.

• Στις 3 Γενάρη έγινε, όπως κάθε χρόνο, από το Μητροπολίτη, το μονόπλευρο μνημόσυνο για τους μισούς σκοτωμένους, στη μάχη της Κόνιτσας κατά τον εμφύλιο.

Ευχής έργο και Θείο θέλημα θα ήταν, αν ο Δεσπότης μας, συλλαμβάνοντας τα σημεία των καιρών και τη δύσκολη καμπή του Ελλ. Έθνους ενόψει του 2.000, καλούσε όλο το λαό σ' ένα πάνδημο μνημόσυνο, όλων των αδικοχαμένων παιδιών της Ελλάδος. Ένα τέτοιο ενωτικό μνημόσυνο και τα τελευταία ίχνη του αδερφικού μίσους θα εξαφάνιζε και μάθημα φρονηζιατισμού της νέας γενιάς θα γινόταν, με μια κατάλληλη για την περίπτωση, ομιλία...

Με φαγοπότια και χορούς υποδέχτηκαν οι Κονιτσιώτες στα διάφορα κέντρα της πόλης, τον καινούριο χρόνο.

- Στις 9/1, έκοψε την πίτα του ο Σύλλογος Γυναικών Κόνιτσας στο κέντρο «Δέντρο».
- Μές στο Γενάρη μαζεύτηκαν από τους παραγωγούς, τα καλαμπόκια του κάμπου, που εξαιτίας των βροχών κινδύνευσαν να χαθούν.
- Στις 21/1, ομάδα μαθητών της Γ3 Γυμνασίου, με τη βοήθεια της φιλολόγου κ. Κ. Τσούβαλη, οργάνωσαν μουσικοποιητικό απόγευμα αφιερωμένο στον ποιητή Ελύτη.
- Στις 23/1 επισκέφτηκε την Κόνιτσα ο Υφ/γός Βιομηχανίας κ. Παπαναγιώτου και ασχολήθηκε με θέματα της περιοχής και με το Βυρσοδεψείο. Σε αίθουσα του Δημαρχείου, όπου συγκεντρώθηκε αρκετός κόσμος, έγινε συζήτηση και εκφράστηκαν διάφορες απόψεις.
- Στο Κοινωνικό Κέντρο της Βούρμπιανης έγινε στις 10 /1 το κόψιμο της πίτας μεταξύ των κατοίκων. Μίλησε η υπεύθυνη Αλεξάνδρα Παπαδημητρίου και προσφέρθηκαν παραδοσιακά γλυκά.
- Το Γενάρη είχαμε πολύ λίγα χιόνια στα κορφοβούνια της επαρχίας, στα πεδινά ο καιρός θύμιζε άνοιξη.
- Η γιορτή των Τριών Ιεραρχών γιορτάστηκε στα σχολεία με ομιλίες του Γυμνασιάρχη κ. Τσιτσιμίδα και του Θεολόγου καθηγητή κ. Γάλλου. Το απόγευμα της παραμονής έγινε εσπερινός στον Αγ. Κοσμά και την άλλη μέρα δεξίωση από τα σχολεία σε αίθουσα του Δημαρχείου, όπου εκτός του Μητροπολίτη, του Δημάρχου και εκπαιδευτικών προσήλθαν και γονείς μαθητών.
- Με την ευκαιρία της Υπαπαντής του Χριστού εψάλη Μ. Εσπερινός στον Ιερό

Ναό του Αγ. Κοσμά και την 2/2, λειτουργία υπέρ των μητέρων (Εορτή μητέρας). Την επομένη ημέρα έγινε ομιλία στην «Πνευμ. Στέγη» από το Σεβ. Μητροπολίτη κ. Σεβαστιανό, με θέμα:

«Η τιμή προς την μητέρα και το χρέος της μητέρας».

- Σε πολιτισμένο περιβάλλον, με παραδοσιακά όργανα (Χαλκιάδες, από τη Βούρμπιανη), χωρίς μεγαφωνικές συσκευές, με αρκετό κόσμο και πολύ κέφι, έγινε το κόψιμο της πίτας και γλέντι, από το Σύλλογο Δασκάλων - Νηπιαγωγών στο κέντρο «Πλατανάκια», την 6/2.
- Την ίδια μέρα το κόψιμο της πίτας από την Τ.Ο. — Ν. Δημοκρατίας στην ταβέρνα του κ. Αθανασίου στην Κόνιτσα.
- Λαϊκό γλέντι και στο κέντρο «Γιοφύρι» στον Αώο.
- Στις 7/2 έγιναν στο Κεφαλοχώρι τα εγκαίνια του νεόχτιστου Δημ. Σχολείου.
- Στο χώρο τέχνης «Εύμαρο» Φωκίδος 26, Αθήνα, του συμπατριώτη μας κ. Κρέμου, η Μάνια Τεχριτζόγλου παρουσίασε, από 8-27 Φλεβάρη, έκθεση γλυπτής κούκλας. Στο ισόγειο του κτιρίου λειτουργεί κατάστημα αφίσας μεταξοτυπίας, χαρακτηριστικής κλπ.
- Το Δ.Σ. του Συλλόγου Ασημοχωρίου Κόνιτσας «Η ΠΡΟΟΔΟΣ» προγραμμάτισε, για τις 17/1/88, κόψιμο της πίτας σε συνάντηση των μελών του στο ξενοδοχείο «Στάνλεϋ», της Αθήνας. Επίσης τη διοργάνωση αποκριάτικου χορού, στο ξενοδ. «ΤΙΤΑΝΙΑ», στις 19/2, με Ηπειρώτικη μουσική από το «τακίμι» του Ν. Φιλιππίδη.
- Στις 11/2 έγινε, στην αίθουσα του εξωραϊστικού Συλλόγου ομιλία από εκπρόσωπο της «Πρωτοβουλίας για τη σωτηρία και ανάπτυξη» της Ηπείρου. Παραβρέθηκαν, ο Δήμαρχος και διάφοροι φορείς. Ο εκπρόσωπος της κίνησης

έκανε στους Κονιτσιώτες ενημέρωση για το πρόγραμμα της «Πρωτοβουλίας» και την παραπέρα δράση της.

- Με πρωτοβουλία του Συλλόγου Γυναικών - Κόνιτσας άρχισαν από το Φλεβάρη, μαθήματα ζωγραφικής σε τρία τμήματα (Γυναικών - μικρών και μεγάλων παιδιών).

- Πέντε χιλιάδες δρχ. έδωσε στο Γηροκομείο Κόνιτσας το Α1 Λυκείου από το ποσό που συγκέντρωσε στο χορό του. Αυτό δείχνει ότι τα παιδιά φροντίζουν για τη διασκέδασή τους, αλλά σκέπτονται και τις ανάγκες των γερατειών.

- Το Σάββατο 13/2, έγινε στη Μαθ. Εστία Κόνιτσας χορός, με μεγάλη συμμετοχή Κονιτσιωτών.

Η Ορχήστρα ποικίλης μουσικής Φιλιατών, σκόρπισε μεγάλο κέφι και ο κόσμος διασκέδασε με την ψυχή του.

- Στις 13/2, επισκέφτηκε την Κόνιτσα ο Υπουργός Υγείας κι Φλώρος και σε σύσκεψη που έγινε σε αίθουσα του Νοσοκομείου, συζητήθηκαν, το θέμα του Κέντρου Υγείας και άλλα ζητήματα που αφορούν το προσωπικό του Νοσοκομείου.

- Την Κυριακή το βράδυ (14/2) μίλησε σε συγκέντρωση Κονιτσιωτών, στον Κινηματογράφο «Ολύμπιο», ο βουλευτής του Νομού και πρώην Υπουργός κ. Γ. Μωραΐτης, Αναφέρθηκε στις ελληνοτουρκικές σχέσεις, όπως εξελίσσονται μετά τη συνάντηση Παναδρέου - Οζάλ στο Νταβός, στο οικονομικό και στις γνωστές δηλώσεις Μητσοτάκη στο Λονδίνο. Ακολούθησε διάλογος με το ακροατήριο για διάφορα θέματα γενικού ενδιαφέροντος και τοπικά.

- Για μια ολόκληρη βδομάδα, πριν από τις Απόκριες μεγάλα και μικρά παιδιά - αγόρια και κορίτσια, μασκαρεμένα με λογιαστές μουτσούες, περιφέρονταν από σπίτι σε σπίτι τηρώντας το έθιμο. Είναι ένα έθιμο, που το αποκορύφωμά

του βλέπουμε το Σαββατοκύριακο της Απόκριας.

- Από αρκετές βδομάδες ο Σύλλογος αναβίωσης παλιών εθίμων άρχισε τις προετοιμασίες για το καρναβάλι παρουσιάζοντας φέτος όμορφα και με νόημα έργα.

- Το καθιερωμένο δέντρο, έξω απ' το Δημαρχείο και μετά ακολούθησε το γλέντι στα «Πλατανάκια».

- Την Καθαροδευτέρα γιορτάστηκαν τα Κούλουμα στην Αγ. Βαρβάρα με λαϊκά όργανα και παρ' όλο που η λιακάδα ήταν... με δόντια, πολύς κόσμος κινήθηκε στην εξοχή. (περισσότερο στο Βοϊδομάτη και Μπουραζάνι).

- Στα τέλη του Φλεβάρη μας θυμήθηκε, επιτέλους, ο χειμώνας. Βροχές και χιόνια έπεσαν στα βουνά αλλά και στα χαμηλά. Πάλι καλά γιατί όλο το χειμώνα, χιόνια ακούγαμε και χιόνια δε βλέπαμε.

- Για τρίτη χρονιά φέτος έγινε το «ζιαφέτι» στη Μελισσόπετρα στις 21/2. Συμμετείχαν όλοι οι κάτοικοι του χωριού σ' ένα παραδοσιακό κι αδελφικό γλέντι, με αναβίωση των εθίμων του παλιού καιρού και πολύ κέφι. Ευχόμαστε να συνεχιστεί και στο μέλλον.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

Γεννήσεις

- Ο Φώτης και η Φανή Ντίνου, από την Καλλιθέα, απόχτησαν στα Γιάννινα κοριτσάκι, στις 21/2.

Αρραβώνες:

Αρραβωνιάστηκαν: στο Κεράσοβο, ο Χρήστος Γελαδάρης με την Ανθή Γκοντούλη.

- Στην Κόνιτσα έγιναν οι αρραβώνες του Αποστόλη Κίτσιου και της Άννας Δάψη την 9/1.

- Στην Κλειδωνιά (16/1) αρραβωνιάστηκε ο Δημ. Ευαγγέλου με την Όλγα Κολέτσιου από τη Δαφνούλα Ιωαννίνων.

Γάμοι: Στις 26/12/87 έγιναν, στο Ναό του Αγ. Κων/νου στην Κόνιτσα, οι γάμοι τον Βασίλη Π. Ζώτρου και της Αργύρης Ν. Νάτση από τη Λαγκάδα.

Θάνατοι:

- Πέθανε στην Αγ. Βαρβάρα Κόνιτσας, ο Λάζαρος Κήτας την 17/1 σε ηλικία 80 ετών.
- Στ' Άρματα, η Γιαννούλα Βάρνα, ετών 87, την 15/1,
- Στη Λάρισα την 23/12, ο Νικόλαος Βάρνας που κηδεύτηκε στ' Άρματα την επομένη ετών 75.
- Στην Αετόπετρα την 19/1 ο Βαγγέλης Μήτσης 55 ετών.
- Στην Πηγή, ο Λάμπρος Τζήκας την 30/1 σε ηλικία 80 ετών.
- Στην Κόνιτσα, ο Αλέξανδρος Αλεξάνδρου 68 χρόνων.
- Στην Αθήνα η Λίτσα Παπαϊωάννου - Μάρραιη, ηλικίας 78 ετών.

• Το Δεκέμβρη του 1987 πέθανε στην Αθήνα και τάφηκε στο νεκροταφείο Ζωγράφου ο Κώστας Πάκος, πρώην δ/τής του Κ.Π.Μ.Α. Κόνιτσας.

Ο Κ.Π είχε υπηρετήσει αρκετά χρόνια στην Κόνιτσα και ήταν πολύ αγαπητός, τόσο στο προσωπικό, όσο και στους τρόφιμους του ιδρύματος.

Διακρίνονταν για την πνευματική του καλλιέργεια, το ανώτερο ήθος, την πραότητα και την καλοσύνη του.

Αγαπούσε την Κόνιτσα και πολλές φορές βοήθησε Κονιτσιώτικα παιδιά που βρέθηκαν στην Αθήνα για σπουδές.

• Πέθανε και κηδεύτηκε στην Κόνιτσα την 16/2 ο Θωμάς Ζήδρος σε ηλικία 76 χρόνων.

ΠΕΝΘΗ

Την αγαπημένη μας μάνα ΛΙΤΣΑ ΜΠΕΡΕΣΦΟΡΔ - ΜΑΡΡΑΙΗ (το γένος Γεωργίου Παπαϊωάννου ή Παππά) συνταξιούχο οδοντίατρο, από την Κόνιτσα, που πέθανε στις 12-2-1988, σε ηλικία 78 χρονών, εκηδεύσαμε στο Α' Νεκροταφείο Αθηνών.

Ευχαριστούμε πολύ τους συγγενείς και φίλους της, που συμπαραστάθηκαν τις τελευταίες μέρες της ζωής της. Στην μνήμη της προσφέρουμε 10.0000 δρχ. στο περιοδικό «ΚΟΝΙΤΣΑ».

Τα παιδιά της
Τζώρτζης και Αθηνά

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Αρκετοί φίλοι - συνδρομητές του περιοδικού μας έχουν περισσότερο από 3 χρόνια να στείλουν τη συνδρομή τους.

Τους παρακαλούμε για άλλη μια φορά, να τακτοποιήσουν την εκκρεμότητα γιατί θα υποχρεωθούμε να διακόψουμε την αποστολή του περιοδικού.

Η εκδοσή του στηρίζεται αποκλειστικά στις συνδρομές!

Η Συντ. Επιτροπή

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ – ΕΝΙΣΧΥΣΕΙΣ

Βάτσου Μάγδα. Σουηδία 200 Κορώνες.

Ζιώγας Βασίλης USA Δολ.	40
Τζιάλλας Λευτέρης USA Δολ.	20
Αναγνώστου Δημήτριος Αυστραλία Δολ.	50
Βάρνας Δημήτριος Αυστραλία Δρχ.	4.000
Πηγαδάς Πέτρος, Αυστραλ.	2.800
Δήμου Ιωάννης, Αυστραλ.	2.000
Σπανός Ιωάννης Αυστραλ.	2.000
Ζάκος Παναγιώτης, Αυστρ.δρχ.	2.000
Ζδράβος Αρίστιπος Αθήνα	2.500
Δήσιος Παναγιώτης Πόρος	2.000
Χαρισιάδης Γιώργος Γιάννενα ..	2.000
Τσίλης Δημήτριος Αθήνα	2.000
Γκότζος Θωμάς Αθήνα	1.500
Καραμπέτη Αγγέλη Διαμάντω Αθ.	1.500
Παπαϊωάννου Χαριτάκης Κόνιτσα	1.500
Ευαγγελίδης Κώστας, USA	1.000
Τάτση Φρειδερίκη, Ιωάννινα ...	1.000
Τζιόβα Γεωργία Κόνιτσα	1.000
Χρηστίδης Βασίλης Αθήνα	1.000
Βλάχος Βασίλης, Αθήνα	1.000
Πανάγιος Νίκος, Αθήνα	1.000
Φλώρου Ελένη, Αθήνα	1.000
Γκόγκος Κώστας Κόνιτσα	1.000
Τσιλίφης Δημήτριος, Αθήνα ...	1.000
Αδαμαντίδου Μερόπη, Αθήνα .	1.000
Σδούκου Μαρία, Αθήνα	1.000
Ντίνος Βασίλης, Κόνιτσα	1.000
Παπακώστας Αθανάσιος, Κόνιτσα	1.000
Τσόγκας Ανδρέας, Αίγιο	1.000
Μάλιακας Λουκάς, Αθήνα	1.000
Παπαχρήστου Μαρία, Αθήνα ..	1.000
Τσιγαρά Θέα Θεσ/κη	1.000
Πορφύρης Σωκράτης, Αθήνα ..	1.000
Πορφύρης Γιάννης, Αθήνα	1.000
Στεργίου Δημήτρ. Αθήνα	1.000
Στεργίου Κώστας, Αθήνα	1.000
Κυριάκος Κώστας, Αθήνα	1.000
Καρπούζης Κώστας Αχαρυές ...	1.000

Τούσης Κώστας Καματερό,	1.000
Σακκά Ανθή, Αθήνα	1.000
Ντόκος Βασίλης, Γιάννενα	1.000
Τζήκας Ζήσης Λάρισα	1.000
Καρράς Μηνάς, Αθήνα	1.000
Γκότζος Δημήτριος, Αθήνα	1.000
Ζακόπουλος Αριστοτέλης, Αθήνα	1.000
Πολίτης Γιώργος Αθήνα	1.000
Ματσής Γιώργος Κόνιτσα	1.000
Γκάγκας Βασίλης, Καλλιθέα	1.000
Μούχος Νίκος, Αθήνα	1.000
Νούτσης Στέλιος, Αθήνα	1.000
Βασάκος Βαγγέλης Πάτρα	1.000
Μπριασούλης Δημήτριος, Κόνιτσα	1.000
Κεφάλας Θεόδωρος Θεσ/κη	1.000
Μέντζιος Μάνθος Αθήνα	1.000
Ματσής Θανάσης Κόνιτσα.	1.000
Φασούλης Σωτήριος, Κεφαλοχώρι	1.000
Αράπογλου Μιχάλης, Γιάννενα	1.000
Κορτσινόγλου Ιορδάνης Κόνιτσα	1.000
Βόσιος Βασ. Καστοριά	1.000
Κουτσομύτης Ιωάννης Αθήνα ..	1.000
Λάππας Δημήτριος Ηλιόρραχη .	1.000
Θεοδοσίου Γιάννης, Γιάννενα ..	1.000
Κοντογιάννης Κώστας, Κόνιτσα	1.000
Ντόκος Αλέκος Κόνιτσα	1.000
Κήτας Γιώργος, Κόνιτσα	1.000
Αποστόλου Κώστας, Κόνιτσα	500
Στεφανόπουλος Κώστας, Αθήνα .	500
Καρράς Ευγάγγελος, Αθήνα	500
Ζούκης Δημήτριος, Νάουσα	500
Γεράσης Σπύρος, Αθήνα	500
Δήμου Χρυσόστομος, Πηγή	500
Μάλιακας Νίκος, Αθήνα	500
Χατζής Σωτήρης Θεσ/κη	500
Κοντοδήμος Δήμος, Αγ. Παρασκευή	500
Χορταρέας Ηλίας, Αθήνα	500
Τάττης Παύλος Πληκάτι	500
Παπανικολάου Κώστας, Αθήνα ...	500
Καλαϊτζή Βεατρίκη, Θεσ/κη	500
Τσίκα Ιουλία, Αθήνα	500
Λώλος Θεοφάνης, Κόνιτσα	500

Σκορδάς Κώστας, Κόνιτσα	500	Τσάγκας Βασίλης, Πλαγιά	500
Κότινα Λευκοθέα, Αθήνα	500	Λάμπρου Γιώργος, Γιάννενα	500
Παναγιωτίδης Δημήτρης, Αθήνα	500	Πρίτσης Αλέκος, Κόνιτσα	500
Μαίπας Σωτήρης Αίγινα	500	Ευαγγελίδη - Ζωγράφου Άννα, Κόνιτσα	500
Κορτίνος Σ. Βασίλης, Παλαιο- σέλι	500	Μπάρμπας Φώτης Κόνιτσα	500
Παπανικολάου Μαριάνθη, Αθήνα	500	Πάσχος Γιώργος, Γιάννενα	500
Κωτσίνας Κώστας, Δροσοπηγή	500	Λάκκας Θεόφιλος, Καλλιθέα	500
Βόσιος Παύλος, Κόνιτσα	500	Τάμπος Σπύρος Αίγινα,	500
Φατές Βασίλης, Κόνιτσα	500	Προπόδης Βασίλης Πηγή	500
Αναστασιάδης Νίκος Καλλιθέα	500	Τζουμέρκας Νίκος, Αθήνα	500
Κυρίτσης Νίκος, Κόνιτσα	500	Σίμος Γιάννης Γιάννενα	500
Σέρρας Παύλος, Κόνιτσα	500	Τσιλίφης Χρήστος, Τράπεζα	500
Νούτσος Παύλος, Κόνιτσα	500	Έξαρχος Σωτήρης Πειραιάς	500

ΕΠΑΙΝΟΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΙΜΟΔΟΣΙΑ ΤΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΚΛΕΙΔΩΝΙΑΤΩΝ

Για μια ακόμα φορά, αποδεικνύεται, πως η προσπάθεια και η προσφορά, επιβραβεύεται. Όλλοι μας γνωρίζουμε, το πόσο η χώρα μας έχει ανάγκη απο ΑΙΜΑ, αυτό το πολύτιμο, το αναντικατάστατο, αυτό, που μόνο με άλλο αίμα, άλλου ανθρώπου, άλλου συνανθρώπου μας υποκαθιστάται.

Κάθε υγιές άτομο, μπορεί και πρέπει, να προσφέρει ΑΙΜΑ για τον συνάνθρωπό του, για κάποιον συγγενή του, η και ακόμα για αυτόν τον ίδιο του τον εαυτό.

Μια φιάλη ΑΙΜΑ, είναι μια μικρή θυσία.

Μια φιάλη ΑΙΜΑ, μπορεί να σώσει μια ΖΩΗ.

Μια φιάλη ΑΙΜΑ, είναι πράξη ΑΓΑΠΗΣ για τον ίδιο μας τον εαυτό.

Έμπρακτα, ο Σύνδεσμός μας το απέδειξε, με τις αθρόες προσελεύσεις των μελών του, στα μέχρι τώρα καλέσματα εθελοντικής ΑΙΜΟΔΟΣΙΑΣ των εκάστοτε Δ. Σ.

Έτσι στην προσπάθεια, που γίνεται απο την Εθνική Υπηρεσία Αιμοδοσίας για όλο και περισσότερους εθελοντές αιμοδότες, στις : 18-12-1987 σε ειδική εκδήλωση, που πραγματοποιήθηκε, απονεμήθηκε ΕΠΑΙΝΟΣ στον ΣΥΝΔΕΣΜΟ μας, για την προσφορά του.

ΝΕΑ ΤΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ . . .

ΚΟΠΗ ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑΤΙΚΗΣ ΠΙΤΤΑΣ

Πραγματοποιήθηκε και φέτος (31 - Ι - 1988) η ετήσια εκδήλωση ΚΟΠΗ ΠΙΤΤΑΣ- ΑΝΤΑΜΩΜΑ ΣΥΓΧΩΡΙΑΝΩΝ στη γραφική ταβέρνα " Ο ΣΤΑΜΑΤΗΣ "

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

Ο Κώστας Τζουβίλλας και η Ευτυχία Κοντογιάννη (απότα Δολιανά), γέννησαν το πρώτο τους παιδί, ένα χαριτωμένο κοριτσάκι, στις 2-1-1988. Να τους ζήση.-

ΚΑΛΤΣΟΥΝΗΣ ΑΛ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ

Αθήνα : 22-2-1988 .-